

SADRŽAJ

DOKUMENTI	127
Poruka za Svjetski dan turizma 2015.	127
Poruka Svetog Oca Franje za svjetski misijski dan 2015.....	130
Izjava komisije HBK Iustitia et pax o potrebi poštivanja međunarodnog prava u razgraničenju R Hrvatske i R Slovenije	133
Poruka predsjednika Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju na početku školske i katehetske godine 2015./2016.	135
Apel vjerskih predstavnika u R Hrvatskoj za pomoć izbjeglicama	137
Priopćenje sa susreta članova HBK s redovničkim provincijalima (Zagreb, 9. lipnja 2015.).....	138
 ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA	 139
Teološko-pastoralni seminar za svećenike i redovnike Riječke metropolije (Rijeka 22. rujna 2015.).....	139
Katekumenat.....	140
Tečajevi priprave za brak	141
Hodočašće žena na grob Marice Stanković (Zagreb, 8. listopada 2015.)	141
Biskupijsko hodočašće na Trsat (11. listopada 2015.)	142
13. Obiteljska škola Riječke metropolije (Dramalj, od 16. do 18. listopada 2015.).....	142
Plenarni svećenički sastanak (Krk, 28. listopada 2015.).....	143
Mjesec listopad.....	143
Susret mlađih svećenika s Biskupom.....	144
Naši svećenički kandidati.....	144
Biskupijski pastoralni kalendar za 2014./2015. godinu	145
Statut udruge «Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina»	145
 IZ KATEHETSKOG UREDA	 152
Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri osoba s teškoćama u razvoju	152
Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri u predškolskim ustanovama	152
Biskupijsko / županijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola.....	152
 DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI	 153
Kronika krčkog biskupa mons. Ivice Petanjka.....	153
Imenovanja i premještaji u Biskupiji Krk	154
Svećenici na duhovnim vježbama	155
Svečana Večernja u čast sv. Kvirina i otvorenje sakralne izložbe «IN SIGNV CRVCIS» u crkvi sv. Kvirina u Krku	156

Dan svećeničkog posvećenja svećenika i redovnika otoka Krka.....	157
75 godina svećeništva mons Josipa Bandere.....	157
Svećeničko ređenje vlč. Franka Markulića i vlč. Filipa Šabalje	158
Proslava mladih misa	159
Zlatomisnička slavlje vlč. Petra Kordića, vlč. Antona Turčića	154
Održana sjednica Prezbiterskog vijeća.....	163
Županijsko / biskupijsko stručno vijeće vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola.....	164
Proslava srebrnog svećeničkog jubileja mons. Ivica Petanjka u Drenju.....	164
Ljetovanje bogoslova	167
Proslava 600. obljetnice svetišta Majke Božje na Gorici	168
Biskupijski susret vjeroučitelja	168
Obavijest: Duhovne obnove za djevojke i žene	169
 IN MEMORIAM: Mons. Cornelio Stefani Steffich (1924. – 2015.).....	 170

DOKUMENTI

Papinsko vijeće za pastoral selilaca i putnika:

PORUKA ZA SVJETSKI DAN TURIZMA 2015.

– NEDJELJA, 27. RUJNA 2015. –

«Milijarda turista - milijarda mogućnosti»

1. Godine 2012. premašen je simbolični prag od milijardu međunarodnih turističkih dolazaka. Taj broj nastavlja rasti te se predviđa da će se 2030. prijeći novi prag od dvije milijarde. Tom se podatku treba dodati još veće brojke vezane uz lokalni turizam.

U prigodi Svjetskog dana turizma želimo se usredotočiti na mogućnosti i izazove koje pokreću te statistike i zato preuzimamo temu koju je predložila Svjetska turistička organizacija: «Milijarda turista - milijarda mogućnosti».

Ovaj rast upućuje izazov svim sektorima koji su uključeni u ovaj globalni fenomen: turistima, poduzećima, vladama i lokalnim zajednicama i, naravno, Crkvi. Brojku od milijardu turista nužno treba promatrati prije svega kroz prizmu 'milijardu mogućnosti'.

Ova se poruka objavljuje nekoliko dana nakon predstavljanja enciklike *Laudato si'* pape Franje posvećene brizi za zajednički dom¹. To je tekst kojeg itekako trebamo imati pred očima jer pruža važne smjernice koje treba slijediti u našoj pozornosti prema svijetu turizma.

2. Prolazimo kroz razdoblje promjene u kojem se mijenja način seljenja s jednog mjesta na drugo i samim tim i samo iskustvo putovanja. Oni koji idu u zemlje koje se razlikuju od njihove vlastite čine to s više ili manje svjesnom željom da probude najskriveniji dio sebe kroz susret, dijeljenje i razmjene. Sve je više turista u potrazi za

izravnim dodirima s onim što je drugačije u svojoj izvanrednosti.

Klasični pojam «turist», koji je vrijedio do sada, polako blijedi, a sve više jača pojam «putnik», to jest, netko tko se ne ograničava na posjet nekom mjestu, već na neki način postaje njegov sastavni dio. Rođen je «građanin svijeta»: cilj nije više vidjeti, već pripadati, ne više razgledati, već živjeti, ne analizirati, već sudjelovati, poštujući pritom ono što se susreće i onoga koga se susreće.

U posljednjoj enciklici papa Franjo nas poziva da pristupamo prirodi s «otvorenosću divljenju i čuđenju», govoreći «jezik bratstva i ljepote u našem odnosu sa svijetom» (*Laudato si'*, br. 11). To je pravi pristup kojeg treba primijeniti u svom odnosu prema mjestima i narodima koje se posjećuje. To je put da se ugrabi milijardu mogućnosti i učini da dadnu još veće plodove.

3. Poduzeća koja posluju u ovom sektoru trebala bi prednjačiti u ostvarivanju općeg dobra. Odgovornost poduzeća je velika, također na turističkom polju, a da bi mogla iskoristiti milijardu mogućnosti moraju biti svjesna toga. Krajnji cilj ne bi trebala biti dobit koliko pružiti putniku otvoreni put za postizanje iskustva kojeg traži. I poduzeća pritom moraju poštivati ljude i okoliš. Važno je ne izgubiti svijest o licima ljudi. Turiste se ne smije svesti samo na statistiku ili izvor prihoda. Potrebno je provoditi oblike turističkog poslovanja kojeg se proučava s pojedincima i za

pojedince te ulagati u pojedince i održivost, kako bi se pružilo također priliku za zaposlenje u poštivanju našeg zajedničkog doma.

4. Istodobno, vlade moraju zajamčiti poštivanje postojećih i donositi nove zakone koji će imati za cilj zaštitu dostojanstva pojedinaca, zajednica i teritorija. Odlučan stav je od presudne važnosti. I na turističkom polju građanske vlasti raznih zemalja moraju osmisliti zajedničke strategije sa ciljem stvaranja globalizirane društveno-ekonomske mreže u korist lokalnih zajednica i putnikâ, kako bi se na taj način pozitivno iskoristilo milijardu mogućnosti koje pruža interakcija.

5. S te točke gledišta, lokalne zajednice su također pozvane otvoriti svoje granice i iskazati dobrodošlicu onima koji dolaze iz drugih zemalja vođeni željom za stjecanjem novih znanja. Jedinstvena je to prilika za uzajamno obogaćivanje i zajednički rast. Pružanjem gostoprimstva omogućuje se da potencijali okoliša, društva i kulture donesu ploda, kao i stvaranje novih radnih mjesta, razvoj vlastitog identiteta i valoriziranje teritorija. Milijarda je to mogućnosti za napredak, pogotovo za zemlje koje su još uvijek u razvoju. Jačanje turizma, pogotovo u njegovim najodgovornijim oblicima, omogućuje ići ususret budućnosti sa snažnom sviješću o vlastitoj jedinstvenosti, povijesti i kulturi. Stvaranje prihoda i promicanje jedinstvene baštine omogućuje probuditi onaj osjećaj ponosa i samopouzdanja koji su korisni za jačanje dostojanstva zajednicâ domaćina, ali uvijek pazeći na to da se ne izda teritorij, tradicije i identitet u korist turistâⁱⁱ. U lokalnim se zajednicama «može usaditi veći osjećaj odgovornosti, snažan osjećaj zajedništva, spremnost da se štiti druge, duh kreativnosti i duboku ljubav prema vlastitoj zemlji, te misliti na ono što će se na kraju ostaviti djeci i unucima» (*Laudato si'*, br. 179).

6. Ako je milijarda turista dobro primljena to se može pretvoriti u važan izvor blagostanja i održivog razvoja za čitav

planet. Nadalje, globalizacija turizma dovodi do rađanja individualnog i kolektivnog građanskog osjećaja. Prihvatanjem pravilnijeg kriterija za putovanje po svijetu, svaki putnik postaje aktivni dio u zaštiti zemlje. Napor jednog pojedinca pomnožen s milijardu postaje velika revolucija.

U putovanju se krije i želja za autentičnošću koja ima svoj konkretni izraz u neposrednosti odnosâ i uključivanju u zajednice koje se posjećuje. Sve više raste potreba za bijegom od virtualnog svijeta, koji itekako može stvoriti udaljenosti i bezlična poznanstva, kao i za ponovnim otkrivanjem iskrenosti susreta s drugima. Ekonomija dijeljenja može istkati mrežu zahvaljujući kojoj raste humanost i bratstvo koji su kadri generirati pravičnu razmjenu dobara i usluga.

7. Turizam predstavlja milijardu mogućnosti i za evangelizacijsko poslanje Crkve. «Nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu» (Drugi vatikanski koncil, *Gaudium et spes*, br. 1). Nadasve je važno da Crkva prati katolike s liturgijskim i formacijskim prijedlozima. Ona također treba prosvjetljivati one koji tijekom iskustva putovanja otvaraju svoja srca i postavljaju sebi određena pitanja. Na taj način ona ostvaruje stvarni prvi navještaj evanđelja. Bitno je da Crkva izlazi i bude blizu putnicima kako bi ponudila odgovarajući i individualni odgovor na njihova unutarnja traženja. Otvarajući svoje srce drugima, Crkva omogućuje autentičiji susret s Bogom. Da bi se to postiglo, potrebno je povećati gostoljubivost župnih zajednica i vjersku izgradnju turističkog osoblja.

Zadaća Crkve je također učiti ljude kako živjeti slobodno vrijeme. Sveti nas Otac podsjeća da «kršćanska duhovnost objedinjuje vrijednost odmora i slavlja. Čovjek je sklon tome da kontemplativni počinak obezvrjeđuje kao nešto neproduktivno i nepotrebno, ali zaboravlja da se time poslu koji se radi oduzima ono najvažnije: njegov smisao. Pozvani smo

uključiti u naš rad dimenziju primanja i dara, koja je nešto sasvim drugo od puke neaktivnosti» (*Laudato si'*, br. 237).

Ne bismo smjeli usto zaboraviti da je papa Franjo proglasio Svetu godinu milosrđaⁱⁱⁱ. Moramo se pitati kako pastoral turizma i hodočašća može postati područje za «iskusiti ljubav Boga koji tješi, koji oprašta i daje nadu» (*Misericordiae vultus*, br. 3). Posebni znak toga jubilejskog vremena bit će bez sumnje hodočašće (usp. *Misericordiae vultus*, br. 14).

Vjerna svome poslanju i polazeći od uvjerenja da «evangeliziramo također kada se nastojimo uhvatiti u koštac s raznim izazovima koji se mogu javiti»^{iv}, Crkva surađuje kako bi turizam postao sredstvo za razvoj narodâ, poglavito onih najsiromašnijih, pokretanjem jednostavnih ali djelotvornih projekata. Ipak, Crkva i institucije moraju uvijek budno paziti kako bi se spriječilo da se milijardu mogućnosti pretvori u milijardu opasnosti, surađujući u očuvanju osobnog dostojanstva, prava radnika, kulturnog identiteta, poštivanja okoliša i drugo.

8. Milijarda mogućnosti također za okoliš. «Sav materijalni svijet govori o Božjoj ljubavi, njegovoj bezgraničnoj naklonosti prema nama. Tlo, voda, planine, sve je, takoreći, Božje milovanje» (*Laudato si'*, br. 84). Između turizma i okoliša postoji duboka međuovisnost. Turistički sektor, ostvarujući prihode od prirodnih i kulturnih bogatstava, može promicati njihovo očuvanje i, koliko god da to zvučalo nevjerojatno, njihovo uništenje. U tom odnosu, enciklika *Laudato si'* se predstavlja kao dobra suputnica.

Često se pravimo da ne vidimo problem. «Taj bijeg od stvarnosti služi tome da sačuvamo naše sadašnje načine života i modele proizvodnje i potrošnje» (*Laudato si'*, br. 59). Kada postupa ne kao gospodar već kao «odgovorni upravitelj» (*Laudato si'*, br. 116), svakom se pojedincu nameću obaveze koje se moraju konkretizirati u preciznim djelima, koja se kreću od specifičnog i koordiniranog zakonodavstva pa sve do jednostavnih svakodnevnih radnji^v, preko prikladnih odgojno-obrazovnih planova i održivih turističkih projekata u kojima se poštuje okoliš. Sve ima svoju važnost^{vi}. Ali je nužna, i zasigurno važnija, također promjena u načinu života i stavovima. «Kršćanska duhovnost predlaže rast u umjerenosti i sposobnost da čovjek bude zadovoljan i s malim» (*Laudato si'*, br. 222).

9. Turistički sektor može biti prilika, štoviše, milijarda mogućnosti također za izgradnju putova mira. Susret, razmjena i dijeljenje jačaju sklad i razumijevanje. Postoji milijarda prigoda da se putovanje pretvori u egzistencijalno iskustvo. Milijarda mogućnosti da postanemo graditelji boljeg svijeta, svjesni bogatstava sadržanih u koferu svakog putnika. Milijarda turista, milijarda mogućnosti da postanemo «oruđa Boga Oca kako bi naš planet bio onakav kakvim ga je on zamislio pri stvaranju i kako bi odgovarao njegovu planu mira, ljepote i punine» (*Laudato si'*, br. 53).

Vatikan, 24. lipnja 2015.

Antonio Maria kard. Vegliò
Predsjednik

✠ *Joseph Kalathiparambil*
Tajnik

I. Franjo, Enciklika *Laudato si'* o brizi za zajednički dom, 24. svibnja 2015.

II. Da bi se to izbjeglo «*turističku djelatnost treba planirati tako da se omogući preživljavanje i procvat tradicionalnih kulturnih proizvoda, zanata i folklorâ, a ne da se izazove njihovo nazadovanje i standardizacija*» (Svjetska turistička organizacija, *Globalni etički kodeks za turizam*, 1. listopada 1999., čl. 4. § 4).

- III. Franjo, Bula objave izvanrednog jubileja milosrđa *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, 11. travnja 2015.
- IV. Franjo, Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, 24. studenog 2013., br. 61.
- V. «*Ima nešto plemenito u preuzimanju brige za stvoreni svijet kroz male svakodnevne radnje, i upravo je divno kako odgoj i obrazovanje mogu dovesti do stvarnih promjena u načinu života. Odgoj i obrazovanje za odgovornost prema okolišu može potaknuti načine ponašanja koji izravno i značajno utječu na svijet koji nas okružuje, kao što je: izbjegavati upotrebu plastike i papira, smanjiti potrošnju vode, odvajati otpad, kuhati samo onoliko hrane koju se može pojesti, pokazivati brigu za druga živa bića, koristiti javni prijevoz ili dijeliti troškova prijevoza jednim automobilom (car-pooling), saditi nova stabla, gasiti nepotrebno svjetlo i tako redom. Sve to odražava velikodušnu i dostojanstvenu kreativnost u kojoj dolazi do izražaja ono najbolje u ljudima. Ponovno korištenje neke stvari namjesto da je se odmah baci, kada je nadahnuto dubokim pobudama, može biti čin ljubavi koji izražava naše dostojanstvo» (Laudato si', br. 211).*
- VI. «*Ne smijemo misliti da ti naponi neće promijeniti svijet. Te radnje su na korist društvu i uvijek donose, često nezapažene, plodove, jer u krilu ove zemlje rađaju dobro koje se, iako nevidljivo, neizbježno sve više širi» (Laudato si', br. 212).*

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA SVJETSKI MISIJSKI DAN 2015.

Draga braćo i sestre,

Svjetski misijski dan 2015. slavi se u sklopu Godine posvećenog života što pruža dodatni poticaj za molitvu i razmišljanje. Naime, ako je svaki krštenik pozvan svjedočiti Gospodina Isusa naviještajući vjeru primljenu kao dar, to posebno vrijedi za posvećene osobe jer između posvećenoga života i misije postoji snažna veza. Želja za nasljedovanjem Isusa izbliza, koja je dovela do nastanka posvećenog života u Crkvi, odgovara na njegov poziv da uzmemo križ i pođemo za njim, da ga nasljedujemo u njegovu predanju Ocu i njegovu služenju i ljubavi, da izgubimo život kako bismo ga ponovno dobili. A budući da čitav Kristov život ima misijski karakter, muškarci i žene koji ga izbliza slijede moraju posjedovati tu misijsku osobinu.

Misijska dimenzija pripada samoj naravi Crkve te je prirodna također svim oblicima posvećenoga života: ako bi je se zanemarilo to bi imalo za posljedicu osiromašenje i izobličenje karizme. Misija nije prozelitizam ili puka strategija; misija je sastavni dio «gramatike» vjere, ona je

nešto silno važno za onoga koji sluša glas Duha Svetoga koji tihim glasom govori «dođi» i «idi». Onaj koji nasljeduje Isusa ne može ne postati misionar, i zna da Isus «kroči s njim, govori s njim, diše s njim, radi s njim. Osjeća Isusa živog uza se usred misionarske zauzetosti» (apost. pobud. *Evangelii gaudium*, 266).

Misija je velika ljubav prema Isusu Kristu i, istodobno, velika ljubav prema njegovom narodu. Kada zastanemo u molitvi pred Isusom raspetim, vidimo veličinu njegove ljubavi koja nam daje dostojanstvo i podupire nas. Istodobno shvaćamo da se ona ljubav koja izvire iz Isusova probodenog srca širi da obuhvati sav Božji narod i cio ljudski rod; i tako osjećamo da se on želi poslužiti nama kako bi se sve više približio svom ljubljenom narodu (usp. *isto*, 268) i svima onima koji ga traže iskrena srca. U Isusovoj zapovijedi «pođite» prisutni su scenariji i uvijek novi izazovi evangelizacijskog poslanja Crkve. U njoj smo svi pozvani naviještati evanđelje svjedočanstvom života. Na poseban se način od posvećenih osoba traži da oslušuju glas Duha koji ih poziva ići u

velika rubna misijska područja, onima kojima evanđelje još nije naviješteno.

Pedeseta obljetnica dekreta Drugog vatikanskog sabora *Ad gentes*, o misijskoj djelatnosti Crkve poziva nas ponovno čitati i razmišljati nad tim dokumentom koji je potaknuo snažni misijski zamah u ustanovama posvećenog života. U kontemplativnim zajednicama u novom se svjetlu javlja lik svete Terezije od Djeteta Isusa, zaštitnice misija; ona govori s novom rječitosti i nadahnjuje razmišljanje o dubokoj povezanosti između kontemplativnog života i misije. Na misijski poticaj kojeg je dao Drugi vatikanski koncil mnoge su redovničke zajednice aktivnog života odgovorile izvanrednom otvorenosti misiji *ad gentes*, koja je često bila praćena prihvaćanjem braće i sestara koji dolaze iz zemalja i kultura koje se susrelo u evangelizaciji, tako da se danas može govoriti o raširenoj interkulturalnosti u posvećenom životu. Upravo zato je prijeko potrebno ponovno istaknuti da je Isus Krist središnji ideal misija i da taj ideal zahtjeva potpuno sebedarje u naviještanju evanđelja. Oko toga ne može biti kompromisa: tko, s Božjom milošću, prihvati misiju, pozvan je misiju živjeti. Za te osobe, naviještanje Krista, u mnogim periferijama svijeta, postaje način njegova nasljedovanja i najveća nagrada za mnoge napore i odricanja. Svaki otklon od toga poziva, pa bio on praćen i plemenitim motivacijama vezanim uz mnoge pastoralne, crkvene i humanitarne potrebe, nije u skladu s Gospodinovim pozivom da se osobno služi evanđelju. U misijskim ustanovama odgojitelji su pozvani i jasno i otvoreno pokazati tu perspektivu života i djelovanja i biti odlučni u razlučivanju autentičnih zvanja za misije. Obraćam se poglavito mladima, koji su još uvijek sposobni za hrabra svjedočanstva i velikodušne poduhvate, također one za koje katkad treba plivati protiv struje: ne dopustite da vam se ukrade san o pravoj misiji, o nasljedovanju Isusa koje uključuje potpuno sebedarje. U

dubini vaše savjesti zapitajte se zbog čega ste izabrali misijski redovnički život i preispitajte svoju raspoloživost da ga prihvatite onakvog kakav jest: dar ljubavi u službi naviještanja evanđelja, imajući na umu da je naviještanje evanđelja, prije no potreba za one koji ga još nisu čuli, potreba za onoga koji ljubi Učitelja.

Danas se misija Crkve suočava s izazovom izlaženja ususret potrebama svih naroda da se vrate svojim korijenima i da sačuvaju vrijednosti svojih kultura. To znači da je potrebno upoznati i poštivati druge tradicije i filozofske sustave te shvatiti da svi narodi i kulture imaju pravo da im se pruži pomoć da polazeći od svoje vlastite tradicije uđu u misterij Božje mudrosti i prihvate Isusovo evanđelje, koje rasvjetljuje i preobražava sve kulture.

U toj složenoj dinamici, postavljamo si pitanje: «Tko su povlašteni primatelji evanđeoskog navještaja?» Odgovor je jasan i nalazimo ga u samom evanđelju: siromašni, maleni i bolesni, oni koji su često prezreni i zaboravljeni, oni koji nam nemaju čime uzvratiti (usp. *Lk* 14, 13-14). Evangelizacija u kojoj se prednost daje posljednjima je znak Kraljevstva koje je Isus došao donijeti: «postoji neraskidiva veza između naše vjere i siromašnih. Nikada ih ne ostavimo same!» (apost. pobud. *Evangelii gaudium*, 48). To mora biti posebno jasno onima koji prigrljuju misijski posvećeni život: zavjetom siromaštva oni odlučuju slijediti Isusa u njegovom davanju prednosti siromašnima, i to ne ideološki već poput njega koji se poistovjetio sa siromašnima: živeći poput njih u nesigurnosti svakodnevnoga života i odricanju od svake težnje za moći kako bismo postali braća i sestre posljednjih, noseći im svjedočanstvo radosti evanđelja i znak Božje ljubavi.

Da bi živjele kršćansko svjedočenje i znakove Očeve ljubavi među malenima i siromašnima, posvećene su osobe pozvane promicati u misijskoj službi Crkve prisutnost vjernikâ laikâ. Već je Drugi

vatikanski koncil govorio: «Laici surađuju u crkvenom djelu evangelizacije i sudjeluju u njezinoj spasonosnoj misiji u isti mah kao svjedoci i živa sredstva» (*Ad gentes*, 41). Nužno je da se posvećene osobe koje rade u misijama sve hrabrije otvaraju prema onima koji su spremni surađivati s njima, pa bilo to samo privremeno, radi stjecanja iskustva na terenu. To su braća i sestre koji žele dijeliti misionarski poziv koji je neraz-druživo povezan s krštenjem. Misijske kuće i strukture su prirodna mjesta za njihovo prihvaćanje i pružanje ljudske, duhovne i apostolske potpore.

Misijske ustanove i djela Crkve se potpuno stavljaju u službu onih koji ne poznaju Isusovo evanđelje. Da bi plodonosno ostvarile taj cilj, one trebaju karizme i predani misijski rad posvećenih osoba. Ali i posvećene osobe trebaju strukturu službe, kao izraz brige rimskog biskupa kako bi se zajamčila *koinonia*, tako da suradnja i sinergija budu sastavni dio misionarskog svjedočenja. Isus je postavio jedinstvo učenikâ kao uvjet da svijet uzvjeruje (usp. *Iv* 17, 21). Ta konvergencija nije isto što i pravna i organizacijska podložnost institucionalnim tijelima, a još manje gušenje kreativnosti Duha koji pobuđuje različitost, već to znači dati veću djelotvornost evanđeoskoj poruci i promicati ono jedinstvo nakanâ koje je također plod Duha.

Misijsko djelo Petrova nasljednika ima jedan univerzalni apostolski obzor. Zbog toga treba također mnoge karizme

posvećenog života, kako bi zahvatilo široko polje evangelizacije i kako bi bilo kadro osigurati odgovarajuću prisutnost u svim krajevima.

Draga braćo i sestre, pravi misionar gaji veliku ljubav prema evanđelju. Sveti Pavao je rekao: «Jao meni ako evanđelja ne navješćujem» (*I Kor* 9, 16). Evanđelje je izvor radosti, slobode i spasenja za svakog čovjeka. Crkva je svjesna toga dara i zato se ne umara neprestano naviještati svima «što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim» (*I Iv* 1, 1). Misija služiteljâ Riječi – biskupâ, svećenikâ, redovnikâ i vjernikâ laikâ – jest omogućiti svima, bez iznimke, ući u osobni odnos s Kristom. Na golemom polju misijskog djelovanja Crkve, svaki je vjernik pozvan živjeti svoj krsni poziv što je više moguće, već prema svojoj osobnoj situaciji. Velikodušni odgovor na taj opći poziv mogu pružiti posvećeni muškarci i žene jednim intenzivnim životom molitve i jedinstva s Gospodinom i njegovom otkupiteljskom žrtvom.

Povjeravajući Mariji, Majci Crkve i uzoru misijske službe, sve one koji, *ad gentes* ili na vlastitom teritoriju, u svakom životnom staležu surađuju u naviještanju evanđelja, od srca svima upućujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 24. svibnja 2015., svetkovina Duhova

Franjo

IZJAVA KOMISIJE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE
IUSTITIA ET PAX
O POTREBI POŠTIVANJA MEĐUNARODNOG PRAVA
U RAZGRANIČENJU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE SLOVENIJE

Ova Komisija HBK je već u dva navrata, najprije u listopadu 2009, a zatim ponovo, u listopadu 2012. godine upozorila hrvatsku i međunarodnu javnost na dvostruku opasnost za pravdu i za mir koja se može pojaviti kod određivanja granica između novonastalih demokratskih država: prvu materijalnu, a koja može nastati ako se ne poštuju pravila i načela međunarodnoga prava, a drugu proceduralnu, ako se granični sporovi ne podastiru Međunarodnom sudu Ujedinjenih naroda u Haagu kao najiskusnijoj i najkompetentnijoj međunarodnoj sudskoj instanci za rješavanje graničnih sporova između država.

1. Poštivanje postojećih granica. Republika Hrvatska, od proglašenja svoje nezavisnosti 25. lipnja 1991. i razdruživanja od nekadašnje jugoslavenske federacije, nije do danas ni prema kome od svojih susjeda iskazala bilo kakvu teritorijalnu pretenziju, premda hrvatski građani dobro znaju da je hrvatska Trojedna kraljevina 1918. godine u zajedničku državu unijela velika područja na svom istoku i jugu, konkretno istočni Srijem sa Zemunom i jug Dalmacije s Bokom kotorskom i Budvom. Federalnoj državi Hrvatskoj su ta područja bila oduzeta razgraničenjem koje je jugoslavenski komunistički režim proveo poslije Drugog svjetskog rata. Usprkos tomu, pa čak i ne spominjući te povijesne činjenice, Hrvatska je sustavno i načelno poštivala međunarodno-pravno načelo «*uti possidetis iuris*», tj. zatečeno stvarno stanje, koje se primjenjuje kod nastanka novih država, ili razdruživanja složenih državnih zajednica. Po tom načelu je uostalom i međunarodna zajednica pravnim mišljenjem arbitražne komisije predsjednikâ ustavnih sudova Francuske, Njemačke, Italije, Španjolske i Belgije (Badinterova komisija), 11. siječnja 1992. potvrdila da granice bivših jugo-

slavenskih republika postaju međunarodno zaštićene, državne granice i da je svaka promjena tih granica silom pravno ništavna. Granice Republike Hrvatske, dakle, ostaju one granice koje su bile određene u bivšoj državi nakon Drugog svjetskog rata i koje su postojale u trenutku hrvatske referendumske odluke o razdruživanju i izlasku iz bivše SFRJ.

2. Pretenzije susjeda i opasnosti arbitraže. Usprkos višestoljetnim dobrim odnosima između naša dva naroda, moramo ovdje spomenuti kako je u teškim godinama rata i agresije na Hrvatsku (1991.-1995.) bilo nekih službenih izjava iz prijateljske zemlje Slovenije (parlament, vlada i pojedini ministri) u kojima se iskazivalo teritorijalne pretenzije na teritorij Republike Hrvatske, posebice vezano uz granicu u savudrijsko-piranskom zaljevu. A kad je Slovenija postala članicom Europske unije, znamo da je godinama blokirala Hrvatsku u njezinu napredovanju prema EU. No, ona je uz to uvjetovala dizanje svoje blokade pristankom Hrvatske da se slovenske teritorijalne pretenzije ne rješavaju pred Međunarodnim sudom UN, kako je to bilo dogovoreno, nego bilateralno. Pod pritiskom da Slovenija ne zakoči hrvatske «pregovore» o pristupu Europskoj uniji, Hrvatska je (2009.) pristala na *ad hoc* arbitražu o kopnenim i morskim granicama sa Slovenijom, iako je prethodno gotovo sva kopnena granica bila utvrđena od strane dvostrane komisije dviju država.

Pristankom na takvu arbitražu napušten je napatk Europske komisije Hrvatskoj (cfr. *Pregovarački okvir EU za Republiku Hrvatsku*, 2005.) da se moguće granične sporove rješava pred Međunarodnim sudom UN u Haagu. Ali, napušten je i dogovor hrvatskog i slovenskog predsjednika Vlade (iz 2007.) o izlasku pred Međunarodni sud

UN. Postupak pred arbitražom koji je započeo prije tri godine, privodi se sada kraju, nakon što su obje države iznijele pismeno i usmeno svoje stavove i argumente. Hrvatska strana se tijekom zadnjih tri godine arbitraže suzdržavala od bilo kakvih komentara.

3. Skandal «pritisaka i lobiranja».

Proteklih dana, međutim, objavljena je snimka razgovora službenih slovenskih dužnosnika i slovenskog arbitra, a iz tog razgovora saznaje se i priznaje kako je slovenska strana prakticirala nedopuštena «dopunjavanja» spisa, «lobiranje» oko arbitara, iznošenje izjava pojedinih arbitara i pritiske s pokušajem utjecaja na arbitre u korist spomenutih slovenskih teritorijalnih pretenzija na moru. Time je prekršeno jedno od temeljnih načela međunarodnog prava da se ugovori moraju izvršavati u dobroj vjeri, a što primorava Republiku Hrvatsku da u skladu s pravom međunarodnih ugovora i s načelom vladavine prava otkáže ovaj ugovor o arbitraži.

Zbog navedenih događaja, koji su bez presedana u slučajevima arbitraža među državama, kao i zbog flagrantnog kršenja međunarodnog prava od strane predstavnika Republike Slovenije, nije za čuđenje što je ovih dana javnost u Hrvatskoj vrlo uznemirena, kao i svi građani privrženi miru i duhu dobrosusjedstva između slovenskog i hrvatskog naroda. Otkriveni i ostavkama priznati, nedopustivi i skandalozni pritisci na tijek arbitraže potakli su Vladu RH i Hrvatski Sabor da o tomu temeljito rasprave.

Budući da Komisija Iustitia et pax prati društvena i crkvena kretanja u našoj zemlji pod vidikom pravde i mira, smatrali smo potrebnim i korisnim, u ovom trenutku skandaloznog i protupravnog pritiska na arbitre, uputiti ovu Izjavu javnosti s njezinim kršćanskim, građanskim i općeljudskim razlozima:

- Prvi je razlog **kršćanski** poticaj i djelovanje u korist trajnoga mira i dobrih odnosa sa susjedima. U duhu onog evangeoskog zlatnog pravila: «Kako želite da ljudi čine vama, tako činite i vi njima» (*Mt* 7, 12). Ne čini, dakle, drugome što ne želiš da drugi tebi učini.

- Drugi je razlog onaj **građanski**. Brigom za zemlju i Domovinu koju nam «višnji Bog je dô» želimo ovom izjavom izraziti potporu nositeljima vlasti neka u vršenju preuzetih dužnosti poštuju izglasane zakone, Ustav i Međunarodno pravo.

- Treći motiv i razlog nadahnut je **općeljudskom** brigom za mir, istinu i pravdu u Europi i u svijetu... i posebice zahtjevom da se na hrvatskim granicama ne prihvati nepravda, ne «obavi trgovina» i ne pobijedi ucjena. Tada bi to bio opasan presedan i primjer mnogim protivnicima mira i pravde na trusnim područjima Europe, Srednjeg Istoka, Afrike i svijeta.

U Zagrebu, 28. srpnja 2015.

*mons. Vjekoslav Huzjak,
biskup bjelovarsko-križevački,
predsjednik Komisije HBK Iustitia et pax*

PORUKA PREDsjedNIKA VIJEĆA HBK-A
ZA KATEHIZACIJU I NOVU EVANGELIZACIJU
NA POČETKU ŠKOLSKE I KATEHETSKE GODINE 2015./2016.

«Sve moje tvoje je» (Iv 17, 10)

Draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, poštovani vjeroučitelji i katehete, draga djeca i mladi, dragi roditelji!

1. Ljubav i milosrđe

Svijet u kojem živimo odavno je postao svijet isprepletenih paradoksa. Dok nam se s jedne strane prikazuje kao «tržnica različitih mogućnosti», s druge strane taj isti svijet ne uspijeva omogućiti čovjeku stabilan i osobe dostojan život. Istodobno, dok nas poučava konkurenciji kao temelju ekonomskoga i gospodarskog razvoja, društvo gubi iz vida one koji ne mogu «držati korak s drugima» te su osuđeni na poraz. Svijet, koji je tehničkim dostignućima približio čovjeka čovjeku, kao da čovjeka istodobno poučava primjećivati samo ono što je u drugome drukčije. Još i više: zbog uočenih različitosti, čovjek nanosi čovjeku zlo. Uvijek je tako ako prevagu odnose kriteriji interesa i moći.

A Crkva je pozvana otkrivati Boga koji je sama ljubav, onoga koji je prvi «ljubio nas» (I Iv 4, 10), «onoga kojega ne bismo tražili da nam već nije krenuo ususret» (papa Benedikt XVI., *Porta fidei. Vrata vjere*, br. 10.), koji nam sve dariva, štoviše, i samoga sebe – da sve njegovo bude i naše. Zato zajednica Kristove Crkve o tome ne smije i ne može šutjeti. Sva naša nastojanja u vjeronauku u školi, u župnoj katehezi i u drugim oblicima evangelizacijskog djelovanja imaju zadaću omogućiti nam da iznova povjerujemo i da doživimo kako je lijepo Boga «dotaknuti svojim srcem» (papa Franjo, *Lumen fidei. Svjetlo vjere*, br. 31.) te, njega nasljeđujući, svjedočiti da u životu kršćanskih vjernika i u poslanju Crkve ništa «ne bi smjelo biti lišeno milosrđa» (papa Franjo, *Misericordiae vultus. Lice milosrđa*, br. 10; ubuduće MV).

2. Kao da bi vjerovati ili ne vjerovati bilo isto

«A stariji mu sin bijaše u polju.» (Lk 15, 25) Pogled nam putuje prema sceni evanđeoske prispodobe o milosrdnom ocu, prema susretu otca i njegova starijeg sina, koji se događa nakon povratka mlađega, izgubljenog sina u očevu kuću. U mnogim učenicima i mladima, u mnogim vjernicima mogu se prepoznati «lijepu crtu» starijeg sina. Svatko od nas na svoj način, u okviru svojih mogućnosti i potreba, brine za svoj život, savjesno i odgovorno pristupa životu. Crte «starijeg sina» njegujemo i u življenju svoje vjere. Kao kršćani trudimo se postati aktivni dionici života konkretne župne zajednice, na kojem području crkvenog života i djelovanja ili smo angažirani u raznim oblicima naviještanja Riječi. Ali što nam se pritom događa?

«A on se rasrdi i ne htjede ući.» (Lk 15, 28) Zašto se ne raduje povratku svojega mlađeg brata? Zašto ostaje u predvorju i nema snage kročiti u dom milosrđa, u zagrljaj svomemu ocu i bratu? Mlađi sin, pokajnik, želi se vratiti ocu, barem kao sluga, a stariji kao da se odriče blagoslovljenog sinovstva? Poput mnogih naših suvremenika, naučio je mjeriti ljudskim mjerilima: rad zaslužuje nagradu. Tako često i mi smo suočeni s nedostatkom hrabrosti za pogled onkraj zakonitosti ovog svijeta, za drukčija mjerila; za ne samo ljudski, nego i za duboko vjernički pristup stvarnosti; za ne samo prividno poštovanje evanđeoskih tekstova, nego za duboko prihvaćanje neizmjerne Božje ljubavi koja nas zove na promjenu.

Današnji se kršćanin često nalazi u situaciji da gubi snagu one vjere koju mu naviješta Crkva. Doduše, ne odričući se evanđelja, ali ipak stvarajući neke vlastite kriterije vjerovanja i svojeg odnosa s

Bogom. U praksi to počesto znači da vjeruju svemu: najprije sebi, svojim idolima i prolaznim vrijednostima, a potom svijetu, koji se predstavlja kao jedino mjesto ispunjenja svih snova. Kao da nas snaga Kristove riječi, izgovarana u riječi Crkve, ostavlja ravnodušnima prema dubini poruke evanđelja. Kao da bi vjerovati ili ne vjerovati u Boga Oca i njegova utjelovljena Sina Isusa Krista bilo potpuno isto (usp. papa Franjo, *Lumen fidei. Svjetlo vjere*, br. 17.). Takav je način života u svjetlu vjere zapravo «rutina koja priječi otkriti što je novo» (usp. *MV*, br. 15.), pokazatelj je straha pred ljubavlju i neiscrpnim vrelom opraštanja i milosrđa koje daje Otac.

3. Gdje god su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa

«Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je.» (*Lk* 15, 31) Otac, pun ljubavi izlazi u susret obojici sinova. I starijem sinu oprašta, pokazujući posvemašnje sebedarje (*MV*, br. 12.) te mu govori: «sve moje – tvoje je» (15, 31). Stariji sin kao da još nije u potpunosti upoznao svojeg oca. Prethodno je ljutit zbog očeve dobrote prema «razvratnom sinu», a sad je iznenađen očevom ljubavlju prema njemu samomu. Kao da evanđelist u liku starijeg sina i pred nas stavlja pitanja: Jesmo li kao vjernici svjesni da je sve što je Očevo i naše? Jesmo li kao navjesticitelji svjesni da «on daje cijeloga sebe, zauvijek, slobodno i ne traži ništa zauzvrat» (*MV*, br. 14). Zašto bi tražio nešto zauzvrat, kad je naše, zapravo, samo ono što je njegovo?

Danas nam je možda čak i lakše razumjeti i prihvatiti da je sve što je njegovo istodobno i naše. No da je sve što je naše i njegovo, tj. Očevo, čini se da nije lako shvatiti. Još je teže djelovati iz te svijesti. «Gdje god je Crkva prisutna, ondje mora biti vidljivo Očevo milosrđe. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, ukratko, gdje god su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa.» (*MV*, br. 12.) Vrijeme je da izađemo iz «predvorja» u kojem je u nama ostao i često ostaje «stariji sin» te da uđemo u dom Očeve ljubavi, bez koje nema milosrđa i spremnosti da nakon njegova pokajanja prepoznamo brata i doživimo ljepotu novog početka, osjećajući da smo zajedničari jedne jedinstvene baštine za sve ljude – milosti i spasenja u Isusu Kristu.

«Da se Otac proslavi i u nama.» (Usp. *Iv* 17, 10.) U svojoj velikosvećeničkoj molitvi Isus govori svojem Ocu: «Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima.» (*Iv* 17, 9–10) Kakva li Božjeg dara i istine: biti jedno s Otcem i Sinom Božjim!

Draga braćo svećenici i redovnici, sestre redovnice, vjeroučitelji i katehete; draga djeco, mladi i dragi roditelji! Molim Gospodina da nas tijekom ove vjeronaučne i katehetske godine što ju započinjemo sve susretne na putu kojim nam je krenuo ususret! Neka nas sve sačuva u svojem imenu (usp. *Iv* 17, 12)!

U Đakovu, 29. kolovoza 2015.

✠ Đuro Hranić,
predsjednik Vijeća HBK-a
za katehizaciju i novu evangelizaciju

APEL VJERSKIH PREDSTAVNIKA U REPUBLICI
HRVATSKOJ ZA POMOĆ IZBJEGLICAMA

Poštovani sugrađani, dragi vjernici!

Svjedoci smo velike neopisivo bolne humanitarne krize. Milijuni su prognani iz svojih domova u Siriji i u Iraku. Spas u Europi traže i mnogi koji dolaze iz Afrike. Potresne slike izbjeglica koje ulaze u Makedoniju i Srbiju, te pokušavaju ući u Europsku Uniju preko mađarske granice, izazivaju bojazan i nemir.

Republika Hrvatska bi mogla uskoro biti na velikom iskušenju i zato vas želimo potaknuti kako bismo svi skupa bili sposobni činiti dobro. Prihvatiti izbjeglice dužnost je svake osobe. Papa Franjo je nedavno kazao kako je odbijanje izbjeglica ravno ratnom zločinu. Izbjeglice su, naime, naša braća i sestre koji traže dom daleko od svoje zemlje u kojem mogu živjeti bez straha. Ne zaboravimo, poštovani sugrađani, da se ljudsko dostojanstvo uvijek mora poštivati.

Prisjetimo se uz to onih tužnih godina rata kada su brojni naši ljudi bili u sličnim neprilikama. Tada su nam mnoge zemlje i mnogi dobri ljudi pomagali. Pozivamo stoga sve, a u prvome redu naše vjernike neka budu humani i neka njeguju kulturu srdačnosti i sućuti, bratstva i solidarnosti.

Mi ćemo, zajedno sa hrvatskim vlastima, civilnim udrugama i međunarodnim organizacijama, učiniti maksimalan napor da se izađe u susret izbjeglicama. Staviti ćemo na raspolaganje vlastite raspoložive kapacitete kako bismo se pokazali kao ljudi koji znaju prepoznati brata i sestru u nevolji velikoj. Budimo složni i otvoreni za njihove potrebe i teškoće koje nas podsjećaju na patnje i dramu čovječanstva. Jer, ti su ljudi prisiljeni živjeti u teškim i ponižavajućim uvjetima, bez mogućnosti početka dostojanstvenog života. Stoga je služiti, pratiti i štiti-ti imperativ sadašnjeg trenutka.

Služiti zapravo najprije znači uživjeti se u njihove probleme. Najprije je nužno uspostaviti s njima ljudske odnose, te pokazati blizinu i solidarnost. Služiti izbjeglicama i

prognanima znači također prihvatiti zahtjeve za pravednošću i nadom, te zajednički tražiti putove i konkretne staze oslobođenja. No, samo prihvaćanje izbjeglica nije dovoljno. Istinsko milosrđe koje nam Bog dariva i kojemu nas uči zahtijeva pravednost, kao i način kako pomoći siromahu da nađe put kako više ne bi bio siromah komu je potrebna menza i smještaj u prihvatilištu. A to znači pratiti izbjeglice i prognanike dok ne osjete i dožive da im je priznato pravo na rad i život dostojan čovjeka.

Bog nas poziva na velikodušno i hrabro prihvaćanje u ovim izazovnim okolnostima. Svjesni smo kako to nije ni lako ni jednostavno. Ali, potrebno je imati hrabrosti. Istina, već činimo puno, ali smo možda pozvani učiniti i više. Prihvatimo i dijelimo ono što nam je Božja ljubav darovala. Budimo blizu skromnim ljudima, a posebice onim posljednjima i ugroženima. Potrebni su ljudi velikog srca i solidarne zajednice koje će konkretno ostvarivati ljubav!

Uvjereni smo da će nas ova kušnja i djelotvorna ljubav, koja se sada od nas traži, učiniti boljim ljudima i boljim društvom. Svima hvala na dobroti darežljivog srca i neka sve prati Božji blagoslov!

U Zagrebu, 31. 08. 2015.

*Mons. Želimir Puljić,
Zadarski nadbiskup i predsjednik HBK*

*dr. Porfirije Perić,
Metropolit zagrebačko-ljubljanski*

*Giorgio Grlj,
Predsjednik protestantskog
evanđeoskog vijeća*

*Luciano Moše Prelević,
Glavni rabin u RH
dr.sc. Kotel Da Don,*

*G avm ra in Zidovske vjerske zajednice Bet
Israel u RH*

*Muftija dr. Aziz ef. Hasanović,
Predsjednik Mešihata
Islamske zajednice u RH*

PRIOPĆENJE SA SUSRETA ČLANOVA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE
S REDOVNIČKIM PROVINCIJALIMA

- ZAGREB, 9. LIPNJA 2015. -

Redoviti godišnji susret biskupa, članova Hrvatske biskupske konferencije, s redovničkim provincijalima, članovima Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, koji imaju sjedište na području HBK održan je, 9. lipnja 2015., u Zagrebu, u sjedištu HBK. Na početku susreta nazočne su pozdravili predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica o. Jure Šarčević.

Nadbiskup Puljić je istaknuo da se susret događa u Godini posvećenog života u kojoj se sa zahvalnošću treba spomenuti nedavne prošlosti, s nadom prigriliti budućnost i s oduševljenjem živjeti sadašnjost. Izrazio je želju da ova godina bude poticaj Bogu posvećenim osobama kako bi bili putokaz suvremenom čovjeku u velikoj idejnoj pomutnji i moralnim nejasnoćama te dodao kako i susret biskupa s redovničkim poglavarima treba pomoći u promoviranju vitalnosti posvećenog života, kao i nove evangelizacije na koju poziva papa Franjo. U tome djelovanju na osobit način je preporučio njegovati i čuvati četverostruku vjernost, o kojoj je govorila biskupska sinoda o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu 1994. godine, a koja uključuje vjernost Kristu i Evanđelju, vjernost Crkvi i njenom misijskom poslanju, vjernost idealima posvećenog života i karizmi osnivača te vjernost čovjeku našega vremena.

Predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica o. Jure Šarčević podsjetio je na to kako je papa Franjo, proglašavajući Godinu posvećenog života, htio potaknuti cijelu Crkvu na svetost te svratiti pozornost na redovnike i redovnice kao poseban dar Crkvi. Na tragu

papinih riječi fra Jure je naglasio kako je posvećeni život duhovno bogatstvo koje pridonosi dobru čitave Crkve i zamolio biskupe neka u svojim biskupijama promiču različite karizme, budu bliski onim posvećenim osobama koje se nalaze u situacijama patnji i slabosti te da Božji narod poučavaju o vrijednosti posvećenog života.

U radnom dijelu susreta biskupi i redovnički poglavari promišljali su o temi «Je li posvećeni život prepoznat i prepoznaje li se kao dar koji je 'darovan Crkvi, rađa se u Crkvi, raste u Crkvi, sav je usmjeren na Crkvu?» (LG 43) o čemu je uvodno izlaganje održao generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj karmelićanin o. Jakov Mamić. Na temelju crkvenih dokumenata o. Mamić ponudio je kratko preispitivanje shvaćanja i razumijevanja posvećenog života u kontekstu Crkve. Upozorio je na neke pokazatelje obostranog eklezijalnog shvaćanja i razumijevanja posvećenog života. Istaknuo je i potrebu zajedničkih projekata u mjesnoj Crkvi na području nove evangelizacije. Nadalje je o. Mamić podsjetio i na potrebu suradnje u provođenju nekih evangelizacijskih naglasaka iz pobudnice *Radost evanđelja* pape Franje te zaključio kako je potrebno stalno zajedničko traženje novih putova ostvarenja različitih redovničkih karizmi u Crkvi i prepoznavanje poruka karizmi za Crkvu u aktualnom povijesnom trenutku. Uslijedila je plodna rasprava u kojoj je istaknuta potreba susretanja i zajedničkog promišljanja o pojedinim aspektima pastoralnog djelovanja.

Zagreb, 10. lipnja 2015.

Tajništvo HBK

ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Broj: 586/2015.

Krk, 17. kolovoza 2015.

TEOLOŠKO-PASTORALNI SEMINAR
ZA SVEĆENIKE I REDOVNIKE RIJEČKE METROPOLIJE

Teološko pastoralni seminar 2015. održat će se 22. rujna u velikoj dvorani Teologije u Rijeci (br. 210), Omladinska 14., s temom: *Priprava za kršćansku ženidbu kao evangelizacijski izazov.*

Na ovogodišnjem TPS-u nastojat će se voditi računa o onome što svećenici i redovnici, za koje se ovaj teološko-pastoralni skup i organizira, mogu učiniti tijekom priprave zaručnika za kršćansku ženidbu, i to kako one daljnje tako i one bliže i neposredne, kako bi kršćanski brakovi bili čvršći i kvalitetniji. Posljednjih je godina na temu braka i obitelji već održano više tečajeva! seminara, i to kako u Rijeci tako i na nacionalnom planu. Održana je Izvanredna biskupska sinoda o obitelji, a očekuje nas i Redovita sinoda u listopadu ove godine. Na ovogodišnjem TPS-u u Rijeci ne želi se ponavljati već svima poznate situacije: kako ima sve manje ženidbi, a sve više zajedničkog življenja prije i bez braka, sve više rastavljenih brakova, a sve manje djece, sve manje mladih bračnih parova koji ne prakticiraju vjeru i sve više odgojno zapuštene djece ... Želi se, naprotiv, prići temi braka i obitelji s pozitivne strane u vidu buđenja istinske volje za brak i obitelj, te njihovo pravo vrednovanje.

Vodeći računa o činjenici da je kod mladih, a potom i kod samih obitelji, često upitna sama vjera, odnosno uloga vjere i vjerskih vrednota u njihovu životu, a onda u svezi s time i sva očekivanja od braka i obitelji, na TPS-u se želi staviti naglasak na evangelizaciju kao bit priprave za brak i život u obitelji. Kako evangelizirati djecu, mlade, zaručnike, bračne parove u vidu kvalitetne priprave za brak i život u njemu,

u vjeri i iz vjere? Što sve u ovom vidu mogu i trebaju činiti svećenici, redovnici i redovnice te educirani laici (kao obiteljski animatori)?

Kako je vidljivo, specifičnost je ovogodišnjeg TPS-a manji broj predavanja s ciljem da se više usredotočimo na temeljna pitanja. Osim toga, gotovo cjelokupan popodnevni dio bit će posvećen Okruglom stolu na kojemu će sudjelovati i više profila bračnih parova. Način vođenja rasprave smjerat će prema sudjelovanju sviju kako bi se iskristalizirali ne samo temeljni problemi već i perspektive. Cjelokupno odvijanje TPS-a pozornije će pratiti dvojica profesora koji će pomoći da se na kraju iznesu temeljni naglasci u obliku zaključaka kao poticaj za eventualne daljnje rasprave na svećeničkim skupštinama i drugim pastoralno-katehetskim susretima.

Program

- 09.00 Otvaranje TPS-a;
- 09.20 Dr. Ante Tamarut: *Vjera i smisao kršćanske ženidbe u krizi;*
- 09.50 Dr. Nikola Vranješ: *Obiteljski pastoral i odgoj za vrijednosti i kreposti;*
- 10.20 Rasprava;
- 10.40 Pauza;
- 11.00 Mons. Nikola Radić: *Primjer pastoralnog modela za susrete župnika sa zaručnicima;*
- 11.30 Mr. Emil Svažić: *«Postupak za ženidbu» u službi plodonosnijeg slavljenja i življenja sakramenta ženidbe;*
- 12.00 Rasprava;
- 12.30 Ručak;

14.00 OKRUGLI STOL

Uvodničar i voditelj: dr. Milan Šimunović; Sugovornici: 4 povjerenika za obiteljski pastoral i 4 bračna para iz četiriju biskupija Riječke metropolije

Aktualne teme: • Teškoće i pozitivna iskustva u dosadašnjoj pripravi na brak (predbračni tečajevi). • Može li se učiniti nešto više u promoviranju «evanđelja života» pomoću propovijedi, kateheze, župnih tribina, internetskih stranica, župnih listova i dr. u vidu kvalitetnijega vrednovanja braka i obitelji, osobito među mladima? • Razlozi odgađanja ili gubljenja volje za brak, zastoja u vjeri, međugeneracijske podvojenosti u obitelji i udaljavanja od župne zajednice. • Pitanje obiteljske duhovnosti i formiranje obiteljskih zajednica (osobito mladih bračnih parova). • Misionarsko senzibiliziranje kršćanske obitelji, posebice u odnosu na mlade i bračne parove.

15.30 Sinteza i zaključci TPS-a;

16.00 Mogućnost za zajedničku sv. misu.

Upute za sudionike TPS-a

TPS je pri Teologiji u Rijeci ograničen samo na jedan dan, i to samo za svećenike i redovnike. potom se nastavlja po biskupijama i na skupovima permanentnog obrazovanja svećenika, čiji su voditelji i moderatori generalni vikari te predstavnici Teologije i Bogoslovnog sjemeništa.

Tema TPS-a sastavni je dio Pastoralnog plana i programa svih četiriju biskupija.

Euharistijsko slavlje bit će u vanjskoj kapeli Bogoslovnog sjemeništa, a domjenak na Teologiji (br. 212).

Mole se sudionici da aktivno sudjeluju cijeli dan, s obzirom na to da program TPS-a čini jednu zaokruženu cjelinu.

Za euharistijsko slavlje sa sobom treba ponijeti albu i štolu.

Prijava: Mole se svi koji kane sudjelovati na TPS-u neka se prijave svom biskupijskom ordinarijatu do 8. rujna, koji će Tajništvu Teologije dostaviti popis najkasnije do 15. rujna 2015. g.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 639/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

KATEKUMENAT

Odrasli kandidati za primanje sakramenata kršćanske inicijacije pripremaju se zajednički na pojedinim područjima naše biskupije: u Krku za cijeli otok Krk, u Malom Lošinjju za Lošinjski dekanat, u Cresu za Creski dekanat, u Rabu za otok Rab i u Novalji za župe Lun i Novalju.

Priprava kandidata treba započeti 1. listopada svake godine, održavati se barem jedanput tjedno i neprekidno trajati do Vazmenog bdijenja ili do Duhova.

Za područje **otoka Krka** katekumenat će tako započeti u ponedjeljak, 28. rujna u 20.00 sati u dvorani župnog stana.

Za zainteresirane s **područja Lošinja** katekumenat će započeti 5. listopada i odvijat će se u dvorani Župnog ureda.

Za kandidate s **otoka Cresa** katekumenat će započeti u četvrtak 1. listopada u Cresu.

Za područje **otoka Raba** katekumenat će započeti početkom listopada i odvijat će se u prostoru Župnog ureda.

Sve odredbe i upute o pripremi i odvijanju katekumenata mogu se pronaći u *Službenom vjesniku Biskupije Krk*, 4/2011., str. 156.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 640/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

TEČAJEVI PRIPRAVE ZA BRAK

Ovogodišnji jesenski Tečaj pripreve za brak održat će se za područje **otoka Krka** u Krku kroz 8 večeri: od 5. do 10. i od 12. do 15. listopada u Biskupskom dvoru u Krku s početkom u 19 sati.

Za sudionike s **otoka Raba** tečaj će se održati u Rabu od 11. do 15. listopada. Tečaj će se sredinom listopada održati i u **Novalji**.

Za područje **otoka Lošinja** tečaj će se održati u Malom Lošinju kroz 7 večeri i to 1. i 2. te od 5. do 9. listopada. Za područje **otoka Cresa** tečaj će se održati na proljeće sljedeće godine.

Neka župnici o Tečaju obavijeste sve zaručnike i mlade bračne parove te ih potaknu na sudjelovanje. Na Tečaju mogu sudjelovati ne samo oni zaručnici koji se namjeravaju vjenčati tijekom sljedećih mjeseci nego i oni koji to planiraju učiniti kasnije; dapače i oni mlađi bračni parovi koji to nisu mogli učiniti prije ženidbe. Dobro je neprestano podsjećati mlade na potrebu dobre i pravovremene pripreve na sakrament ženidbe.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 641/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

HODOČAŠĆE ŽENA NA GROB MARICE STANKOVIĆ

– ZAGREB, 8. LISTOPADA 2015. –

Apostolat za duhovno majčinstvo žena Krčke biskupije «Marica Stanković» organizira i ove godine odlazak u Zagreb 8. listopada, o smrtnom danu službenice Božje s. Marice Stanković koji ove godine pada u četvrtak.

Euharistijsko slavlje u zagrebačkoj Katedrali u 18.00 sati, na poziv Suradnica

Krista Kralja, predvodit će niže potpisani krčki biskup.

Mole se župnici da o ovom događaju informiraju svoje župljanke.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 642/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE NA TRSAT

– 11. LISTOPADA 2015. –

Hodočašće Krčke biskupije Majci Božjoj na Trsat bit će na drugu nedjelju mjeseca listopada, **11. listopada 2015.**

Sveta misa će se slaviti, po običaju, u 11 sati. Ceremonijar će biti mons. Ivan Milovčić, a asistirat će mu naši bogoslovi.

Te nedjelje na Trsatu će se slaviti sveta misa iz Zbirke misa o Blaženoj Djevici Mariji, obrazac pod rednim brojem 32, **Blažena Djevica Marija, majka i učiteljica.** Misna čitanja bit će ona od XXVIII. nedjelje kroz godinu: Mudr 7, 7-11, Ps 90, 12 – 17, Heb 4, 12 – 13, Evanđelje: Mk 10, 17 – 30.

Pjevanje će animirati i predvoditi župni zbor iz Novalje. Ostale službe bit će podijeljene vjernicima laicima, predstavnicima otokâ naše biskupije, a na poseban način sudjelovat će redovnici i redovnice čiju Godinu posvećenog života slavimo.

Svećenici pojedinih otoka, na čelu s dekanima, organizirat će prijevoz i animirati vjernike na sudjelovanje.

Očekujemo da će, kao i obično, oo. Franjevci na Trsatu providjeti dovoljan broj ispovjednika, na čemu im zahvaljujemo, a i mi se, prema mogućnosti priključimo.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 643/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

13. OBITELJSKA ŠKOLA RIJEČKE METROPOLIJE

–DRAMALJ, OD 16. DO 18. LISTOPADA 2015. –

13. Obiteljska škola Riječke metropolije održat će se od petka, 16. listopada do nedjelje, 18. listopada 2015. u hotelu «Omorika» u Dramlju. Tema škole bit će: *Majčinstvo i očinstvo u obitelji – izgrađivati zdravu osobnost u obitelji.*

Za manju djecu osigurano je čuvanje, a za onu veću kreativne radionice.

Svete Mise bit će u subotu u 18.00 sati i nedjelju u 12.00 sati, a također će, tijekom subote i nedjelje prijepodne, biti mogućnost ispovijedi.

Zainteresirani za sudjelovanje prijavljuju se kod svojih župnika koji će onda sve prijave do 5. listopada proslijediti Uredu za obitelj Biskupije Krk. Uobičajni letak s pri-

javnicom ove godine neće biti tiskan i distribuiran po župama već se može skinuti i ispisati s mrežne stranice www.mojaobitelj.net ili s naše biskupijske mrežne stranice www.biskupijakrk.hr.

Cijena koju plaćaju sudionici Škole je 350 Kn po osobi. Za djecu koja su smještena s roditeljima u sobi ne plaća se ništa, a za djecu koja su smještena posebno plaća se 50% iznosa. Ostale troškove podmiruju župe i Biskupija.

Predavač na Školi bit će dr. sc. vlč. Josip Bošnjaković, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, koji je studirao psihologiju pri Papinskom salezijanskom sveučilište u Rimu i usporedno s time završio stu-

dij psihoterapije, smjer – transakcijska analiza. Od 2012. godine predavač je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu te, iste godine, imenovan stručnim voditeljem Bračnog i obiteljskog savjetovaništa u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji.

Potičem župnike da animiraju obitelji u svojim župama kako bi ih što više sudjelovalo na ovoj školi.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r

Broj: 644/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

PLENARNI SVEĆENIČKI SASTANAK

– 28. LISTOPADA 2015. –

Ovogodišnji jesenski plenarni svećenički sastanak održat će se u srijedu 28. listopada u Biskupskom dvoru u Krku. Pozivam sve naše svećenike, redovnike s boravištem na

području naše biskupije, te naše bogoslove, s dozvolom poglavara, na sudjelovanje. Dnevni red sastanka javit ćemo naknadno.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 645/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

MJESEC LISTOPAD

U Vatikanu će se od 4. do 25. listopada ove godine održati XIV. redovita opća Biskupska sinoda na temu ***Poziv i poslanje obitelji u Crkvi i u suvremenom svijetu***. Ovoj Sinodi prethodila je izvanredna Biskupska sinoda o ***Pastoralnim izazovima vezanim uz obitelj u kontekstu evangelizacije*** u listopadu 2014. Kako se navodi u smjernicama za predstojeću opću Biskupsku sinodu, cilj sinodalnog promišljanja i dijaloga je slušanje, kako bi se sagledalo stvarnost današnje obitelji, u kompleksnosti njezinih svijetlih strana i njezinih sjenâ; pogled uperen u Krista kako bi se s novom svježinom i poletnošću razmišljalo o onome što nam objava, prenošena u vjeri Crkve, govori o ljepoti, ulozi i dostojanstvu obitelji; sučeljavanje u svjetlu Gospodina Isusa kako bi se razabralo putove kojima će se obnoviti Crkvu i društvo u njihovu zauzimanju za obitelj

utemeljenu na braku između muškarca i žene.

Taj veliki događaj opće Crkve ima i te kako utjecaja i na našu partikularnu Crkvu, jer se radi o dobru svake naše obitelji u svakoj župi i vjerničkoj zajednici naše biskupije. Pozovimo stoga vjernike na molitvu kojom ćemo pratiti rad predstojeće biskupske sinode kako bi Crkva, vrednujući svu ljepotu i važnost koju nose brak i obitelj, mogla pomoći supružnicima i obiteljima, posebno onima u teškoćama i izazovima pred kojima se nalaze.

Također, druge nedjelje mjeseca listopada naše će se obitelji, kao i do sada, okupiti u lijepom broju na zavjetnom biskupijskom hodočašću Gospi Trsatskoj. Listopad je i vrijeme tečajeva priprave za brak, kada zaručnike pobliže upoznajemo sa stvarnoš-

ću, bogatstvom i ljepotom sakramentalne ženidbe.

U listopadu posebno častimo Blaženu Djevicu Mariju. S njome i njezinim zagovorom želimo odlučnije i življe krenuti u novu pastoralnu godinu, kada ćemo ne samo svoju pozornost imati usmjerenu prema našim obiteljima, nego ćemo u zajedništvu sa Crkvom živjeti i Godinu milosrđa. Sve su to okolnosti koje nas potiču i nadahnjuju da se i ovog listopada po našim župama tradicionalno organizira molitva svete krunice koja

još uvijek okuplja lijepi broj vjernika. Budimo zato ustrajni u svojim molitvama, ali i u pozivanju i poticanju na sudjelovanje u listopadskim pobožnostima. Isprosimo tako nove i potrebne milosti, a nadasve Božje milosrđe svima nama. Uputimo usrdni vapaj svetoj Bogorodici, Kraljici svete krunice: «Ne odbij nam molbe u potrebama našim!».

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 646/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

SUSRET MLADIH SVEĆENIKA S BISKUPOM

Uobičajeni godišnji susret mladih svećenika naše biskupije, zaređenih u zadnjih deset godina, s o. Biskupom održat će se u srijedu 18. studenoga. Njihov će sus-

ret toga dana započeti u 9.30 sati i odvijati se u Biskupskoj zgradi u Krku.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Broj: 647/2015.

Krk, 16. rujna 2015.

NAŠI SVEĆENIČKI KANDIDATI

Svećenički kandidati Krčke biskupije u akademskoj godini 2015./2016. jesu sljedeći:

Andrija Živković	I. godina
Saša Malović	III. godina
Kristijan Perović	III. godina
Josip Karabaić	IV. godina
Anton Budinić	V. godina

Svi oni prolaze svoju svećeničku formaciju u Bogoslovnom sjemeništu «Ivan Pavao II.» u Rijeci, a filozofsko – teološki studij na Teologiji u Rijeci.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

BISKUPIJSKI PASTORALNI KALENDAR ZA 2015./2016. GODINU

Kao i prošle godine, pripremamo biskupijski pastoralni kalendar koji će biti objavljen na našoj mrežnoj stranici (biskupijakrk.hr) u word i PDF verziji kako bi se njime mogli poslužiti svi zainteresirani, bilo da ga ispišu, pa u nj nastave dodavati vlastite župne i druge termine, bilo da im je dos-

tupan samo radi pregleda i daljnjeg planiranja.

Stoga se mole povjerenici da obavijeste Ordinarijat o planiranim terminima kako bi ih mogli dopisati.

BISKUP:

✠ Ivica, v. r.

Na temelju kan. 304 Zakonika kanonskog prava skupština Udruge „Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina“, na sjednici održanoj 8. prosinca 2014. godine u Samostanu sv. Frane, Sv. Frane 26, u Nerezinama, donosi

STATUT

UDRUGE «EUHARISTIJSKE SLUŽBENICE
SRCA ISUSOVA I MARIJINA»

UVOD

Nadahnuće i kratka povijest nastanka Udruge

Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina iniciraju zajednički život u Njemačkoj 25. listopada 2002. godine, kada četiri djevojke, otvorena srca i spremne na služenje Bogu, započinju živjeti Bogu posvećenim načinom života (kao što žive redovnice u krilu Katoličke Crkve). Tamo su boravile četiri mjeseca, a 4. ožujka 2003. godine stižu u Sužan u roditeljsku kuću vlč. Ivana Brnića st., na području Krčke biskupije.

Djevojke nastavljaju živjeti Bogu posvećenim načinom života u dva ogranka kao klauzurne i otvorene časne sestre. Od početka ih kao osnivač i duhovnik prati don Josip Radić, svećenik Zadarske nadbiskupije. Nakon nekog vremena stupaju u kontakt s Krčkim biskupom mons. Valterom Županom koji je prihvatio njihov dolazak u biskupiju.

Sestre žive prema nakani don Josipa Radića u odnosu na narav, svrhu, duh i karakter Udruge.

Na poziv mons. Valtera Župana 26. listopada 2005. godine otvorene sestre dolaze u župnu kuću u Sv. Jakov na Malom Lošinju, koju je Krčka biskupija obnovila za život i djelovanje sestara. Od tada sestre pastoralno djeluju na župama: Sv. Jakov, Nerezine, Ćunski i Punta Križa.

Nakon toga, dogovorom mons. Valtera Župana i don Josipa Radića 5. studenog 2009. godine tri sestre dolaze u Samostan sv. Antuna opata u gradu Rabu gdje započinju svoje pastoralno djelovanje.

Potom mons. Valter Župan poziva klauzurne sestre u Samostan sv. Frane u Nerezinama gdje sestre dolaze 13. ožujka 2014. godine.

Od 8. siječnja 2015. godine četiri sestre na poziv mons. Valtera Župana započinju službu u Biskupskom domu u Krku.

Mons. Valter Župan pregledao je i odobrio Pravilnik Sestara Srca Isusova i Marijina u osnutku koji je napisao i predao don Josip Radić, te je isti stupio na snagu 1. studenoga 2005. godine. Navedeni Pravilnik je prvi pravni dokument po kojem su članovi ove Udruge živjeli njezinu karizmu i duhovnost kroz dvanaest godina svoga postojanja, te su kroz iskustvo redovničkog života po navedenom dokumentu, donijeli slijedeći Statut.

Članak 1.

Ovim statutom utvrđuje se: identitet, karizma i poslanje Udruge «Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina», obveze članica Udruge, naziv, sjedište, pečat, članstvo i način upravljanja Udruge.

I. IDENTITET, KARIZMA I POSLANJE UDRUGE

Članak 2.

Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina je udruga djevojaka koje žele živjeti redovničkim životom i širiti duhovnost ove Udruge svojim djelovanjem, žrtvom i molitvom, potpunim predanjem sebe Bogu, u krilu Katoličke crkve.

Narav, svrha i karakter udruge je pobliže opisana u Pravilniku udruge koji je već prihvaćen i odobren 1. studenog 2005. godine od strane mons. Valtera Župana, Krčkog biskupa.

Članak 3.

Ova Udruga djevojaka djeluje u dva ogranka: otvoreni i klauzurni.

Karizma otvorenog ogranka Udruge jest sve ljude koje im povjeri dijecezanski biskup dovoditi do prave sreće, a to znači pomagati ljudima da istinito i stvarno upoznaju Boga, Isusa Krista, i njegovo tijelo Katoličku crkvu kao sakrament spasenja, da tako otkriju pravu ljubav Isusa Krista, i da je to jedini put sreće, drugoga nema.

Karizma otvorenog ogranka Udruge u župnim zajednicama jest: evangelizacija i katehizacija, formacija svih dobnih skupina do zrele vjere odnosno, hod putem svetosti u zajedništvu sa svim povjerenim dušama, zajednički svjedočki hod prema Nebu. Kroz evangelizaciju i katehizaciju Udruga želi sve povjerenene joj duše poučavati o Bogu, oduševljivati za Boga i uvoditi u molitveni i sakramentalni život, u pravu duhovnost i zrelu vjeru.

Isto tako u poslanje otvorenog ogranka Udruge spada:

- a) Obnoviti vjerodostojnost. Ovo treba biti Udruga koja će pokorničkim načinom života, ljubeći križ u svim oblicima, obnoviti vjerodostojnost navještaja i ljubavi za Krista, za Crkvu, za duše.
- b) Navještati Evanđelje – svetošću života. Svaka će članica nastojati otvoriti srce Bogu za rast u svetosti. Otvarajući se milosti rasta u krepostima, slijedit će Božji poziv i poziv Crkve na svetost. Svaka će sestra nastojati biti vjerna pozivu na svetost Ivana Pavla II. koji, u apostolskom pismu *Novo millennio ineunte*, ističe da je perspektiva u koju treba smjestiti cijeli pastoralni hod – svetost. Prema njegovu mišljenju «upravo svetost ostaje više nego ikad pastoralna hitnost».¹
- c) Aktualizirati i afirmirati dragocjenu baštinu svetaca. Svetačku duhovnost unositi u svoj život i u svoj pastoral. Nadahnjivati svoju duhovnost, život i pastoralni rad na životu i nauku slugu Božjih, blaženika i svetaca Katoličke Crkve.

Isto tako, vjernike će se nastojati upoznavati sa sadržajem Svetoga pisma i Katekizma Katoličke crkve, te uvoditi ih u život kreposti i svetosti, ljubavi i poslušnosti prema Bogu, Katoličkoj crkvi, Papi i dijecezanskom biskupu.

Poslanje klauzurnog ogranka Udruge jest: trajno prikazivati molitve i žrtve za obraćenje i spasenje grješnika, ali i za posvećenje i izgradnju duša. U ljubavi predavati i prikazivati svoj život Bogu zato da ljudi upoznaju Boga i sve više ga ljube, podsjećati ljude na činjenicu neizmjerne Božje ljubavi, biti molitva, žrtva i ljubav darovana za sve ljude.

Karizma klauzurnog ogranka Udruge je biti Isusovo sredstvo za spas duša – biti molitva svijeta.

Članice klauzurnog ogranka Udruge ostvaruju svoje poslanje kroz neprestano euharistijsko klanjanje, molitvu, post i pokoru, prikazivanjem molitava i žrtava za obraćenje i spasenje grješnika, i za posvećenje i izgradnju duša.

I ove članice Udruge su pozvane ostvarivati svoje poslanje prije svega ustrajnim i poniznim nastojanjem oko svetosti vlastitog života.

Članak 4.

Svaka članica Udruge treba prihvatiti odnosno imati srce otvoreno za žrtvu, milosrđe i ljubav. Traži se spremnost na odricanje iz ljubavi prema Bogu i dušama.

Svoju ljubav prema Bogu članice Udruge «Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina» izrazit će:

- kroz žrtvu iz ljubavi prihvaćenu, a koju sam život po Božjoj providnosti donosi i koja nas zapljuskuje, poput: bolesti, neimaštine, neprihvaćenosti i sl.
- kroz žrtvu koju sami sebi iz ljubavi prema Bogu namećemo: post, noćna bdjenja u molitvi, šutnja, vanjska i nutarnja. Dijelovi dana za koje je predviđena vanjska šutnja služit će kao sredstvo postizanja nutarnje slobode od svijeta i rastresenosti, a sve radi nutarnje usmjerenosti na Gospodina.

¹ IVAN PAVAO II., *Novo millennio ineunte*, apostolsko pismo na završetku Velikog jubileja 2000. (6. I. 2001.), Zagreb, 2001., br. 30.

Članak 5.

Naziv udruge je «Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina».

Sjedište Udruge je u Krku, u ulici Antuna Mahnića 18, 51500 Krk; sjedište se može promijeniti ili premjestiti u drugo mjesto ako se smatra prikladnim za postizanje svrhe Udruge.

Svaka moguća promjena sjedišta bit će razmotrena od Upravnog vijeća i mora se neodložno priopćiti Krčkom biskupu.

Udrugu zastupa osnivač Udruge don Josip Radić. Osnivač Udruge može dati punomoć glavnoj poglavarici da zastupa Udrugu u određenim poslovima.

Pečat Udruge je kružnog oblika promjera 35 milimetara. Uz vanjski je rub kružnice ispisan tekst: Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina, a u sredini je ucrtan polukrug sa nazivom IHS, križ oko polukruga i srce koje stoji na slovu M koje je simbol za Blaženu Djevicu Mariju. U podnožju je ispisan mjesto sjedišta Udruge.

Udruga ima svoj «logo».

II. IMOVINA I PRIHODI

Članak 6.

Imovinu Udruge čine pokretna i nepokretna dobra koju Udruga primi po bilo kojoj osnovi.

Za postizanje vlastite svrhe Udruga će imati ova sredstva:

- dragovoljni prilozi primljeni za rad članica u pastoralnim aktivnostima;
- potpore, prilozi, ostavštine i donacije uplaćene od trećih osoba;
- donacije privatnih osoba i ustanova.

Članak 7.

Prilozi članica, po bilo kojoj osnovi, moraju se smatrati da su učinjeni nepovratno (bezuvjetno) i zato neovisno o nakani članica, u slučaju prestanka članskog odnosa zbog bilo kojeg razloga, ne može se tražiti ni djelomični povrat od onoga što je darovala ona koja je prestala biti članicom, koja je istupila ili je bila isključena.

III. ČLANSTVO

Članak 8.

Udruzi mogu pristupiti sve djevojke koje žele živjeti prema Statutu ove Udruge.

Članstvo u Udruzi prestaje:

- dragovoljnim istupom iz Udruge;
- odlukom skupštine kao najvišeg tijela Udruge.

U ovu Udrugu može biti primljena svaka katolkinja ako ima pravu nakanu i koja je sposobna ispuniti poslanje u Udruzi. Kandidatica za članstvo u Udruzi ne smije imati nikakvih kanonskih zapreka. Kandidatica mora podnijeti slijedeće dokumente:

1. Izvadak iz matice rođenih i krsni list;
2. Potvrđnicu o sakramentima;
3. Slobodni list;
4. Životopis;
5. Liječničku svjedodžbu i molbu.

IV. TIJELA UDRUGE

Članak 9.

Tijela Udruge su: Skupština, Upravno vijeće, glavna poglavarica i zamjenica glavne poglavarice, tajnica, rizničarka i duhovni asistent.

Članak 10.

Skupštinu čine sve članice Udruge.

Skupština je najviše tijelo Udruge.

Skupština se sastaje na inicijativu glavne poglavarice Udruge, ili na prijedlog Upravnog vijeća.

Članak 11.

Skupština Udruge:

- donosi Statut Udruge i njegove izmjene i dopune;
- utvrđuje plan rada i pastoralnog djelovanja Udruge;
- bira glavnu poglavaricu i zamjenicu glavne poglavarice Udruge;
- bira i razrješuje članove Upravnog vijeća;
- bira tajnicu i rizničarku Udruge;
- odlučuje o izvješćima Upravnog vijeća i ostalih tijela Udruge;
- utvrđuje financijsko izvješće plana prihoda i rashoda, te godišnja financijska izvješća Udruge.

Članak 12.

Upravno vijeće je izvšno tijelo Udruge sa slijedećim ovlastima:

- provodi odluke Skupštine;
- vodi upravno i novčano poslovanje, te upravlja imovinom Udruge;
- podnosi financijsko i ekonomsko izvješće na prihvaćanje Skupštini;
- predlaže različite mjere u svrhu savršenijeg ispunjavanja poslanja Udruge;
- može predlagati promjenu Statuta.

Članak 13.

U Upravno vijeće ulaze glavna poglavarica Udruge, zamjenica glavne poglavarice Udruge, tajnica i dvije savjetnice.

Savjetnice se biraju na tri godine i mogu biti ponovno izabrane. Bira ih Skupština.

Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje četiri puta godišnje.

Članak 14.

Duhovni asistent izbliza prati život i djelovanje članica Udruge brinući se o njihovoj duhovnoj formaciji.

Članak 15.

Glavna poglavarica Udruge ujedno predsjedava Skupštinom i Upravnim vijećem.

Glavna poglavarica Udruge:

- predstavlja i zastupa Udrugu u poslovima koje joj putem punomoći povjeri osnivač Udruge;
- saziva i priprema Skupštinu u suradnji s Upravnim vijećem;
- predsjedava sjednicama Skupštine;
- odgovara za zakonitost rada Udruge;
- saziva sjednice i vodi rad Upravnog vijeća;
- skrbi za duhovni rast članica;
- izvršava odluke Skupštine i Upravnog vijeća.

U slučaju spriječenosti ili odsutnosti glavne poglavarice Udruge zamjenjuje je zamjenica glavne poglavarice Udruge koju odredi Skupština.

Članak 16.

Zamjenica glavne poglavarice pomaže glavnoj poglavarici u njezinom radu, mijenja je u slučaju odsutnosti ili spriječenosti te obavlja druge poslove koje joj povjeri glavna poglavarica i Upravno vijeće.

Članak 17.

Skupština bira tajnicu Udruge na mandat od dvije godine.

Tajnica Udruge:

- brine se o urednom vođenju registra članova;
- vodi zapisnike sa sjednica Skupštine i Upravnog vijeća;
- čuva i brine se o arhivu Udruge;
- osigurava i usklađuje (koordinira) tehničke službe nužne za život Udruge;
- brine se o upravljanju imovinom Udruge pod vodstvom glavne poglavarice Udruge i Upravnog vijeća;
- obavlja i druge dužnosti koje joj povjeri glavna poglavarica Udruge i Upravno vijeće.

Članak 18.

Rizničarku bira i razrješuje skupština na vrijeme od dvije godine.

Rizničarka:

- vodi novčano poslovanje i dokumentaciju;
- Skupštini podnosi izvještaj o novčanom poslovanju i izrađuje prijedlog novčanog plana;

- vodi računovodstvo i priprema svake godine proračun primitaka i izdataka te ekonomsko i financijsko izvješće i podnosi ga na provjeru Upravnom Vijeću i Skupštini na usvajanje;
- obavlja i druge dužnosti koje joj povjeri glavna poglavarica Udruge i Upravno vijeće.

V. KNJIGE UDRUGE

Članak 19.

Osim knjiga koje propisuje zakon, Udruga ima:

- knjigu zapisnika Skupštine;
- knjigu zapisnika Upravnog vijeća;
- popis članova.

Držanje knjiga Udruge povjerava se tajnici Udruge.

VI. PRESTANAK RADA UDRUGE

Članak 20.

Udruga prestaje postojati odlukom Skupštine ili u drugim slučajevima predviđenim Zakonom.

U slučaju prestanka postojanja Udruge zbog bilo kojeg razloga, Upravno vijeće ima zadaću predati imovinu Udruge u korist Krčke biskupije.

VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 21.

Osnivač Udruge brine se za ostvarenje svrhe Udruge i jamči očuvanje autentičnosti karizme. Glavna poglavarica izvještava redovito osnivača o stanju u Udruzi.

Zamjeniti Statut novim ili vršiti bilo kakve promjene u njemu može skupština Udruge, ali svaka promjena, da bi imala snagu, mora dobiti odobrenje osnivača Udruge.

Članak 22.

Ovaj će Statut udruge «Euharistijske službenice Srce Isusova i Marijina» stupiti na snagu kad ga pregleda i odobri dijecezanski biskup. Isti je postupak u slučaju eventualnih izmjena Statuta.

Broj: 275/2015.

Krk, 19. siječnja 2015.

Gornji Statut pregledao i odobrio te odredio da s današnjim danom stupi na snagu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

IZ KATEHETSKOG UREDA

**KATEHETSKA JESENSKA ŠKOLA ZA ODGOJITELJE U VJERI
OSOBA S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU**

U organizaciji Nacionalnog katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje Katehetska škola za odgojitelje u vjeri osoba s teškoćama u razvoju održat će se 16. i 17. listopada 2015.

Mjesto održavanja: Zagreb, Župa svetog Petra, Dom bl. Alojzija Stepinca, Petričićev trg 4. Prijavljuje se na mrežnoj stranici www.ettaedu.eu.

**KATEHETSKA JESENSKA ŠKOLA ZA ODGOJITELJE U VJERI
U PREDŠKOLSKIM USTANOVAMA**

U organizaciji Nacionalnog katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje Katehetska jesenska škola za predškolski vjerski odgoj održat će se u Nadbiskupij-

pijskom pastoralnom institutu, Kaptol 29, u Zagrebu 6. i 7. studenoga 2015. Prijavljuje se na se na mrežnoj stranici www.ettaedu.eu.

**BISKUPIJSKO/ŽUPANIJSKO STRUČNO VIJEĆE
VJEROUČITELJA OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA**

U drugoj polovici studenoga o.g. u Cresu ili u Krku, održat će se Biskupijsko/županijsko stručno vijeće vjeroučitelja

osnovnih i srednjih škola. Prijavljuje se na se na mrežnoj stranici www.ettaedu.eu.

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI

KRONIKA KRČKOG BISKUPA MONS. IVICE PETANJKA

Svibanj

2. slavio svetu misu s podjelom svete potvrde u župi Svete Obitelji u Osijeku;
3. slavio svetu misu i propovijedao u sisačkoj katedrali;
6. sudjelovao u Rijeci na predstavljanju knjige fra Frane Prcele *Bogozaborav*;
8. susreo se s krizmanicima u Vrhu;
9. susreo se s krizmanicima i roditeljima u Linardićima te sa roditeljima i kumovima krizmanika u Vrhu;
10. slavio sv. krizmu u župi Vrh i Linardići;
12. predvodio proslavu svetovine sv. Leopolda Bogdana Mandića u Osijeku i Zagrebu;
16. susreo se s umirovljenicima iz Malog Lošinja u katedrali u Krku
 - susreo se s krizmanicima, roditeljima i kumovima u župam Poljica i Kornić;
17. podjelio sakrament svete krizme u župi Poljica i Kornić;
22. susreo se s roditeljima, kumovima i krizmanicima u župi Krk;
23. predvodio misu Pokreta za život u Puntu
 - sudjelovao na bdijenju s krizmanicima u Krku;
24. slavio svetu krizmu u Krku;
 - predvodio misno slavlje prigodom svetkovine Marije Pomoćnice u Rijeci kod oo. Salezijanaca;
25. predvodio misno slavlje u Bogoslovnom sjemeništu «Ivan Pavao II.» prigodom proslave Marije Majke Crkve te podjelio Admissio bogoslovu Josipu Karabaiću i lektorat bogoslovu Antonu Budiniću;
26. predvodio misno slavlje zavjetnog blagdana župe i općine Omišalj: Duhovski utorek;
30. susret sa benediktinkama u Cresu;
 - u Malom Lošinja se susreo s krizmanicima, roditeljima i kumovima;
31. podjelio svetu krizmu u Malom Lošinja.

Lipanj

2. susreo se s krizmanicima, roditeljima i kumovima u Puntu;
3. sudjelovao na sastanku biskupa Riječke metropolije u Rijeci te koncelebrirao i propovijedao na misi prigodom završetka akad. godine Teologije u Rijeci;
 - predvodio svečanu večernju svetkovine sv. Kvirina i sudjelovao na otvaranju izložbe;
4. predvodio svetu misu i Tijelovsku procesiju u Krku;
6. sudjelovao na susretu sa papom Franjom u Sarajevu prigodom Apostolskog posjeta BiH;
7. podjelio sakrament svete krizme u Puntu;
9. sudjelovao na susretu biskupa HBK i redovničkih poglavara;
10. primio svećenike dekanata iz Radovljica (SLO);
12. sudjelovao te predvodio svetu misu i propovijedao na Danu svećeničkog posvećenja na Glavotoku;
13. sudjelovao te predvodio svetu misu i propovijedao na biskupijskom susretu ministranata u Krku;
 - navečer predvodio misu svetkovine sv. Antuna Padovanskog na Sv. Duhu u Zagrebu;
14. predvodio svetu misu u Domu za umirovljenike u Krku;
15. sudjelovao na proslavi zaštitnika Riječke nadbiskupije, Svetog Vida u Rijeci;
17. susreo se s p. Ikom Mandurićem DI;
21. krstio u Mundanijama četvrto dijete Nikole i Jasmine Pahljina i drugo dijete Valtera i Petre Stojnšek;
23. sudjelovao te predvodio svetu misu i propovijedao na proslavi 75. obljetnice svećeništva mons. Josipa Bandere u Svećeničkom domu u Krku;
24. predvodio proslavu sv. Ivana u Vrbniku;

26. sudjelovao na sastanku Biskupijskog ekonomskog vijeća;
28. zaredio za svećenike vlč. Franka Markulića i vlč. Filipa Šabalju;
29. sudjelovao te predvodio svetu misu i propovijedao na proslavi 50. obljetnice svećeništva vlč. Petra Kordića i vlč. Antona Turčića u Supetarskoj Dragi;
30. proslavio 25. god. svećeništva sa svojom studentskom generacijom u Krku.

Srpanj

1. moderirao sastanak Prezbiterskog vijeća biskupije;
12. u Drenju proslavio srebrni svećenički jubilej i dijamantni jubilej braka svojih roditelja;
16. predvodio svetu misu i propovijedao o svetkovini Gospe Karmelske u Splitu;
25. posjetio Srakane i predvodio sv. misu;
26. sudjelovao na proslavi Dana Iseljenika na Susku i susreo sa Predsjednicom RH;
27. blagoslovio novoizgrađeni oltar u Svetištu Majke Božje Goričke;
28. predvodio svetu misu za mlade u Zadru;
29. – 2. sudjelovao na ljetovanju bogoslova u «Oazi Kraljice Mira» u Krku.

Kolovoz

2. na Glavotoku predvodio svetu misu prigodom blagdana Porcijunkule;
3. susreo se sa ss. Benediktinkama u Rabu;
5. predvodio svečano misno slavlje prigodom 600. obljetnice Svetišta M. B. Goričke i dana Domovinske zahvalnosti;

6. u Klenovici blagoslovio kamp za mlade i predvodio misno slavlje;
11. susreo se s Križarima u krčkoj katedrali;
14. predvodio misno bdijenje u Svetištu na Gorici;
15. predvodio svečano misno slavlje Velike Gospe u Katedrali;
25. – 28. sudjelovao na duhovnim vježbama na Košljunu;
29. sudjelovao na proslavi Dana Hrvatskih mučenika na Udbini;
30. sudjelovao na proslavi 300. obljetnice krunjenja čudotvorne slike Gospe Trsatske na Trsatu.

Rujan

2. posjetio ss. Benediktinke u Cresu;
- posjeto vlč. Dinka Deželića, župnika u Orlecu i posjetio sela Lubenice i Zbičina
- navečer se susreo s Franjevcima Trećoredcima na Glavotoku;
3. sudjelovao na završetku 2. turnusa duhovnih vježbi svećenika u Krku;
4. sudjelovao na susretu za vjeroučitelje Krčke biskupije u Krku;
5. susreo se sa članovima Pokreta za život Krčke biskupije;
7. – 16. sudjelovao na skupu za novozaređene biskupe u Rimu;
18. predvodio misno slavlje na Košljunu za franjevačke novake Hrvatske, BiH i Albanije.

IMENOVANJA I PREMJEŠTAJI U BISKUPIJI KRK

— KOLOVOZ 2015. —

Prema odluci krčkog biskupa mons. Ivice Petanjka ovog su ljeta u Biskupiji Krk izvršene sljedeće promjene u svećeničkim službama:

Vlč. BORAS KRUNOSLAV razriješen je službe župnika u Krasu, te je imenovan župnikom u Barbatu.

Vlč. CRNOVIĆ TOMISLAV razriješen je službe župnika u Risiki; ostaje u službi župnika i dekana u Vrbniku.

Vlč. DABO BOGUMIL razriješen je službe župnika u Garici, te je umirovljen.

Vlč. DEŽELIĆ DINKO razriješen je službe župnika u Lubenicama; ostaje u službi župnika Orleca i Vrane.

Vlč. ILIJIĆ SAŠA, razriješen je službe župnog vikara u Vrbniku, te je imenovan biskupovim tajnikom i ceremonijarom; ostaje u službi postulatora kauze za proglašenje blaženim Sluge Božjega krčkog biskupa Antuna Mahnića, voditelja Odjela za crkvenu glazbu i glazbenu baštinu Ureda za crkvenu umjetnost i kulturna dobra Biskupije Krk i predstojnika Povjerenstva za pastoral mladih.

Vlč. KATUNAR IVAN razriješen je službe župnika u Barbatu, te je imenovan župnikom u Osoru, Beleju i Ustrinama.

Vlč. KRAJNOVIĆ KRISTIJAN razriješen je službe župnog vikara u Cresu, te je stavljen na raspolaganje Gospićko-senjskoj biskupiji za službu župnog vikara u župi Sv. Križa u Ogulinu.

Vlč. MARKULIĆ FRANKO, mladomisnik, imenovan je župnikom u Čunskom i župnim vikarom u Malom Lošinjju.

Vlč. MARTINČIĆ VJEKOSLAV razriješen je službe župnika u Osoru, Beleju i Ustrinama, te je imenovan župnikom u Krasu i excurrento duhovnim pomoćnikom u Gabonjenu.

Vlč. MRAKOVČIĆ BOŽIDAR imenovan je župnim vikarom za župe Beli, Dragozetići i Predošćica.

Mons. MRAKOVČIĆ MLADEN imenovan je župnikom u Lubenicama; ostaje u službi župnika i dekana u Cresu, te župnika u Valunu i župnog upravitelja u Belom, Dragozetićima i Predošćici.

Mons. SERŠIĆ ZVONIMIR imenovan je župnikom u Risiki; ostaje u službi predstojnika Ureda za crkvenu umjetnost i kulturna dobra Biskupije Krk.

Vlč. ŠABALJA FILIP, mladomisnik, imenovan je župnim vikarom u Cresu.

Vlč. ŠPANJIĆ SILVIO razriješen je službe župnika u Čunskom i župnog vikara u Malom Lošinjju, te je imenovan župnikom u Nerezinama, Svetom Jakovu i Puntima Križa.

Vlč. TURČIĆ ANTON razriješen je službe župnog vikara u Rabu, te je umirovljen.

Vlč. ŽIĆ MATE razriješen je službe župnika u Nerezinama, Svetom Jakovu i Puntima Križa, te je imenovan župnikom u Garici.

Svećenici su nastupili na nove službe u nedjelju, 30. kolovoza 2015.

Vlč. RENATO KUČIĆ, od kolovoza 2015., također je premješten na novu službu, i to u Apostolsku nuncijaturu u Accri, glavnom gradu afričke države Gane.

SVEĆENICI NA DUHOVNIM VJEŽBAMA

Duhovne vježbe za svećenike Krčke biskupije i ove su godine održane u dva turnusa. Voditelj je bio prof. dr. sc. Marijan Steiner, D.I.

U prvom turnusu duhovnih vježbi, održanom na Košljunu, od 25. do 28. kolovoza sudjelovali su: krčki biskup mons. Ivica Petanjak, Ivan Brnić st., Frane Brozić, Tomislav Crnović, Krešimir Dajčman, Ivan Debelić, Tomislav Debelić, Anton Depikolozvane, Nikola Ilijić, Dinko Justinić, Ivica Kordić, Petar Kordić, Marijan

Kosić, Drago Ljubičić, Ivan Milovčić, Božidar Mrakovčić, Mladen Mrakovčić, Luka Paljević, Ranko Papić, Enco Rodnis, Zvonimir Seršić, Franjo Velčić, Antun Zec i Denis Žuškin.

U drugom turnusu duhovnih vježbi, održanom u Krku, u samostanu oo. Karmelićana od 31. kolovoza do 3. rujna sudjelovali su: Mons. Valter Župan, biskup u miru, Anđelko Badurina, Andrija Depikolozvane, Zvonimir Badurina Dudić, Anton Bozanić, Ivan Brnić ml., Ivan Buić, Bogumil Dabo,

Josip Kosić, Vjekoslav Martinčić, Anton Peranić, Matej Polonijo, Nikola Radić, Antun Toljanić, Ivan Turčić, Anton Valković,

Franjo Vitezić, Božidar Volarić, Slavko Zec i Mate Žic.

SVEČANA VEČERNJA U ČAST SV. KVIRINA
I OTVORENJE SAKRALNE IZLOŽBE «IN SIGNV CRVCIS»
U CRKVI SV. KVIRINA U KRKU

– 3. LIPNJA 2015. –

U crkvi sv. Kvirina u Krku 3. lipnja 2015., nakon svečane pjevane večernje koju je u čast zaštitnika grada Krka i naše biskupije u zajedništvu s kanonicima predvodio otac biskup mons. dr. Ivica Petanjak a animirao župni katedralni zbor, otvorena je sakralna izložba „In signv crvcis“. U prigodnom programu sudjelovali su akademski slikar Robert Mijalić, profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, koji je okupljene proveo kroz izložbu i ukazao na umjetničke stilove u rasponu od 9. do 21. stoljeća, restaurator Miroslav Pavličić iz Hrvatskog restauratorskog zavoda u Zagrebu, predstavivši faze dugogodišnje restauracije središnjeg eksponata, velikog gotičkog raspela iz katedrale te pučki pjevači iz Vrbnika s napjevima Velikog petka: *Puče moj, Božji plač* i *Pojubica*. Vrlo su zanimljivi i simboli muke prikazani na prozorima: bičevanje, suze, haljina i drvo života, koje je idejno osmislio i izradio katedralni župnik vlč. Anton Valković. Izložbu je otvorio biskup mons. Petanjak istaknuvši kako je ona izraz ljudske vjere kroz stoljeća i doprinos vrednovanju kulturne baštine.

2015. godina tako je, u prostoru romaničke crkve sv. Kvirina u Krku, tematski posvećena križu koji je najrašireniji i najizrazitiji simbol kršćanstva jer je Krist mučeništvom i smrću na križu postao Spasiteljem čovječanstva. Spravu poniženja, sramote i smrti pretvorio je u znak i simbol slave. Kao takav već je od prvih kršćanskih vremena simbol vjere i ikonografski motiv par excellence, prikazan u mnoštvu oblika i funkcija te izrađen od različitih materijala.

Ujedno je i simbol ljudskog postojanja koje je obilježeno patnjom, žrtvom i na kraju umiranjem. U duhovnom iskustvu svakog vjernika bez susreta s križem nema susreta sa sobom, poniranja u sebe i otkrivanja vlastite nutrine. Bez „iskustva križa“ ne može se dogoditi duhovni rast i obnova.

Krčka biskupija ove je godine u svom središnjem izložbenom prostoru raspelo ponudila kao izložak, ali i kao motiv koji potiče na sabranost, molitvu i promišljanje. Izložba IN SIGNV CRVCIS približava svakom posjetitelju samoga Krista. Daje mu mogućnost susreta s Kristom jer su osim umjetnina izloženi i relikvijari – moćnici sv. Križa. Šest izloženih moćnika, iz šest različitih župa biskupije, tih spremljenih, sačuvanih i pokazanih komadića drva Kristova križa odvede u Veliki petak, u Muku. To da je „Krist sasvim do nas“ izražava i izložena 11. postaja osorskog križnog puta. Umjetnica Jadranka Fatur neuobičajenom perspektivom i svijetlim inkarnatom Kristova tijela, kao i sami moćnici, poručuje: smrt Spasiteljeva je u vidu Uskrsnuća, zbog toga jer se ima dogoditi vječnost, jer je moć križa: Bog bliz čovjeku i vječnost u svjetlosti. I dok je čovjek, uvijek pa i danas, kao oni tamni likovi koji pribijaju Kristovo tijelo, kao crna sjena koja zabija čavle drugom čovjeku, raspeti Krist i njegov križ su izvor svjetlosti na istoj liniji sa obzorjem nade i izlaza iz boli. Impozantna, skoro živa, Golgota u središnjoj apsidi također omogućuje osobno i pobožno sudjelovati u Kristovoj mucu i umiranjima.

Zvonimir Seršić

DAN SVEĆENIČKOG POSVEĆENJA SVEĆENIKA I REDOVNIKA OTOKA KRKA

– GLAVOTOK, 12. LIPNJA 2015. –

U petak, 12. lipnja, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova koji se obilježava i kao Dan svećeničkog posvećenja, svećenici i redovnici otoka Krka, zajedno s krčkim biskupom mons. Ivicom Petanjkom, okupili su se u Glavotoku u samostanu oo. Trećoredaca na duhovnoj obnovi.

Program je započeo duhovnim nagovorom o. Dominika Magdalenića OCD, priora samostana oo. Karmelićana u Krku. Potaknut 500. obljetnicom rođenja crkvene naučiteljice sv. Terezije Avilske koja se slavi ove godine, o. Dominik je okupljenim svećenicima i redovnicima istaknuo najvažnije naglaske Terezijine duhovnosti, posebno njezine savjete o molitvi. Moliti, kaže sv. Terezija, znači prijateljevati s Bogom. Čovjek je određen za to da bude u društvu s Presvetim Trojstvom koje se nalazi u čovjekovoj duši kao u Zamku i koje želi stupiti u dijalog ljubavi sa čovjekom. Upravo po molitvi, čovjek ulazi u sve intimniji odnos s Bogom; ona, koliko god nesavršena bila, otvara jedna za drugim vrata zamka i ostvaruje živi i dinamični odnos sa stvarnom osobom Isusa Krista.

O. Dominik je zatim približio značenje usmene molitve, razmatranja i kontemplacije, kako ih pojašnjava sv. Terezija. Naglasio

je ponajprije važnost da usmena molitva bude ujedno i misaona, da uvijek razmišljamo o riječima koje izgovaramo i o značenju koje te riječi imaju ali i o Onome s kime govorimo.

Molitva sabranosti ili meditacija je pak molitva u kojoj «duša skuplja sve svoje snage i uvlači se u sebe sa svojim Bogom». Sabranost o kojoj Terezija govori je «normalna sabranost zaljubljene duše prema osobi u koju je zaljubljena».

Sabranost ne dolazi sama od sebe. Ona zahtjeva naš trud – napor, pogotovo na početku, i vanjsku pripremu. Ta unutarnja sabranost nije bijeg u vlastitu samoću ili pak puka vježba koncentracije, nego je to želja da se «zatvori u malo nebo svoje duše, gdje boravi Onaj koji je stvorio i nju i čitavi svijet». Spoznati da u nama prebiva Bog, da nismo prazni, da u nutрини krijemo mnogo veće bogatstvo nego li se to izvanjski može spoznati, početak je zrelije i predanije molitve koja nas, po susretu sa Stvoriteljem koji je u nama, mijenja.

Nakon nagovora uslijedila je prigoda za sakramentalnu ispovijed, zatim Euharistijsko klanjanje te sveta misa koju je predvodio o. Biskup.

75 GODINA SVEĆENIŠTVA MONS. JOSIPA BANDERE

U nedjelju, 21. lipnja, u župnoj crkvi Prikazanja Gospodinova u Belom, mons. Josip Bandera predvodio je svečano euharistijsko slavlje kojim je Gospodinu zahvalio za svoj izuzetno dugi svećenički vijek – 75 godina svećeništva. Uz njega su suslavili mons. Mladen Mrakovčić, creski župnik koji upravlja i župom Beli, dr. Božidar Mrakovčić te Robert Zubović, creski svećenik

na službi župnika u Ogulinu. Osim vjernika iz Belog, Dragozetića i Predošćice slavljui su prisustvovali i predstavnici prve župe u kojoj je slavljjenik službovao, Orleca, odjeveni u narodnu nošnju.

Nakon evanđelja mons. Bandera je zahvalio Gospodinu na mnogim godinama koje mu je darovao, a svojim župljanima na podršci: «Zahvaljujem dobrome Bogu na

milostima koje mi je dao i molim da i dalje bdije nada mnom do onoga dana kada će me pozvati, nadam se, na vječni život. Svima vama koji ste iz ove i drugih župa došli, želim svako dobro i svaki Božji blagoslov za vas, vaše obitelji i za vašu djecu. Budimo djeca Božja i uvijek ćemo biti zadovoljni, ne samo na ovome svijetu nego i sutra kad prijedemo granicu života».

Misna čitanja ukratko je obrazložio mons. Mladen Mrakovčić. «Kao i učenici u evanđelju, mons. Bandera doživio je u svom životu mnoge oluje, ali Gospodin je uvijek bdio nad njim i nad njegovim stadom», rekao je mons. Mrakovčić i zapitao se ne bjesne li oluje danas nad našom domovinom kad se mnogi bore za egzistenciju, mnogi se iseljavaju? Ali mnogi, usprkos teškoćama,

ostaju kao što je ostao i Monsinjur zbog svojih župljana, iako je mogao otići. «Naš slavljenik nam je poticaj da ustrajemo u vjери i poštenju, u ljubavi za ovaj kamen, da se ne ugasi luč vjere na našim ognjištima», zaključio je mons. Mrakovčić.

Na kraju euharistijskog slavlja pročitane su čestitke koje su svečaru uputili zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, krčki biskup mons. Ivica Petanjak te vjernici Dragozetića, a zahvalnu pjesmu u ime svih vjernika Tramuntane pročitala je Ivana Bandera. Zborsko pjevanje ravnao je maestro Nino Načinović, a na obnovljenim orguljama zbor je pratila orguljašica Rozi Mohović.

Walter Salković

SVEĆENIČKO REĐENJE VLČ. FRANKA MARKULIĆA I VLČ. FILIPA ŠABALJE

– KRK, 28. LIPNJA 2015. –

Od nedjelje 28. lipnja 2015. Krčka je biskupija bogatija za dva nova svećenika: Franka Markulića iz Barbata i Filipa Šabalju iz Malinske (Dubašnice). Svećeničko ređenje i misno slavlje, koje se odvijalo tijekom večernjih sati uoči svetkovine sv. Petra i Pavla u krčkoj katedrali, predvodio je krčki biskup mons. Ivica Petanjak u koncelecijaciji 54 svećenika.

Tumač liturgijskog slavlja mons. Ivan Milovčić vjernike je prije početka uveo u značenje obreda. Naglasio je kako je svećeničko ređenje veliki događaj za Crkvu jer se ona njime pomlađuje i nastavlja prevažnu ulogu naviještanja Radosne vijesti o spasenju – spasenju koje, budući da se događa na planu ljudskog duha, često zanemarujemo što vodi prema zakržljalošći čovjeka te ima za posljedice bolesno društvo. No, ozdravljenje se ne događa bez Boga i zato je neosporna uloga Crkve i svećenika. Mons. Milovčić predstavio je zatim okupljenima ređenike Filipa i Franka, o zatim se spome-

nuo i svih svećenika koji u ovoj godini slave svoje svećeničke jubileje.

Među svećenicima koji su koncelebrirali na ovom misnom slavlju bio je i najstariji svećenik krčkog prezbiterija mons. Josip Bandera koji je 23. lipnja o. g. proslavio 75. obljetnicu svećeništva te bi ubrzo trebao proslaviti 101. rođendan, zatim vlč. Petar Kordić koji slavi 50 godina svećeništva i vlč. Anton Depikolozvane koji slavi 25. obljetnicu svećeničke službe. Slavljenicima se pridružio i krčki biskup mons. Ivica Petanjak koji također slavi svoj srebrni jubilej – 25 godina svećeništva. Zbog pastoralnih obaveza izostali su vlč. Anton Turčić, ovogodišnji zlatomisnik te vlč. Ivica Katunar koji slavi srebrni jubilej.

Jubilarcima je na početku liturgije čestitao i biskup Ivica, a zatim je pozdravio ređenike, njihove roditelje i župljane Barbata i Dubašnice koji su ređenike došli molitveno podržati i s njima proslaviti ovaj značajni dan.

U prigodnoj homiliji krčki se biskup ponajprije osvrnuo na pročitana misna čitanja toga dana (2 Kor 8,7-7.9-9.13-15 i Mk 5, 21-43). Rekao je kako ova čitanja dotiču široku lepezu tema koje su i danas suvremene: solidarnost, siromaštvo, jednakost, sloboda... te bogoslovne kreposti: vjeru, nadu i ljubav. Teme su to, napominje biskup, o kojima se mnogo govori, ali teže prelaze u činjenje, u djelo. Donosi zatim primjer jeruzalemske zajednice koja je u Pavlovo vrijeme ostala bez materijalnih dobara te je Pavao pozvao druge, bogatije zajednice da se solidariziraju s njome i pomognu je. Bogatstvo stvara podijeljenost, ali, ako je na djelu solidarnost, ono stvara zajedništvo. Uzor u solidarnosti nam je sam Isus Krist. On je osiromašio sebe kako bi nas obogatio. Svukao je svoje božanstvo kako bi obogatio našu ljudskost. Isus solidarizira s nama iz ljubavi, mi smo pak solidarni po vjeri.

Tekst evanđelja donosi nam ženu koja u želji da ozdravi, nečista zbog svoje bolesti čini prekršaj – dotiče Isusa (i onečišćuje ga svojim dodirima). On je pak, zbog njezine vjere, spašava. Taj nam događaj pokazuje da je čovjek i solidarnost s onime tko je u potrebi više od pukog zakona i propisa.

Biskup je pozvao ređenike da poput sv. Pavla stave Isusa Krista u središte svoga života i da vole ljude. Pozvao ih je da žive, govore i svjedoče svoju vjeru, ali da žive za Isusa i onda kada im vjera malakše. Ako

tako čine, on će im poslati ljude čija će ih vjera krijepiti i po čijoj će vjeri živjeti. Također ih je pozvao na poniznost, jednostavnost i svijest da će njihova krhkost pronaći snagu samo u Gospodinu.

Na kraju misnog slavlja mons. Slavko Zec pročitao je najprije čestitke koje su ređenima uputili mons. Valter Župan, biskup u miru te vlč. Renato Kučić, krčki svećenik na službi u Sri Lanki, a zatim izrekao i čestitku u ime cijelog prezbiterija. Ređenima je citirao riječi pape Benedikta «svećenik je dar Kristova srca» i tako prožet «istom Kristovom ljubavlju koja ga je potaknula dati život za svoje prijatelje i oprostiti svojim neprijateljima. Zato su svećenici prvi radnici na polju civilizacije ljubavi». Stavio im je zatim na srce i poziv pape Franje da budu «pastiri koji imaju Božju nježnost (...) pa i prema onima koji stvaraju najviše problema» te tako budu ljudi srca, ljubavi, razumijevanja, srca sućutnog za ljudsku patnju, slabosti i nemoći. Mons. Zec čestitao je zatim jubilarcima te istaknuo kako je svećeničko ređenje dan kada se svatko od svećenika prisjeća svojeg ređenja i svog «Hoću!» izrečenog u toj prilici. Okupljene vjernike pozvao je da svoje svećenike podrže molitvom kako bi do kraja života mogli živjeti svoj svakodnevni «Hoću!»

Filipu i Franku te svim jubilarcima uručeni su buketi cvijeća.

PROSLAVA MLADIH MISA

MLADA MISA VLČ. FRANKA MARKULIĆA U BARBATU

Barbat je 5. srpnja osvanuo u iznimnom duhovnom ozračju iščekujući svečanost mlade mise svoga sumještana vlč. Franka Markulića. Rabljani su čekali punih 50 godina na proslavu mlade mise. Vlč. Franko ispraćen je najprije dirljivim roditeljskim blagoslovom, a zatim se s obitelji i prijateljima u nepreglednoj procesiji zaputio

prema župnoj crkvi sv. Stjepana gdje ga je također dočekao veliki broj vjernika.

Po ulasku u crkvu, vlč. Markulić je svoje poslanje preporučio kratkom posvetnom molitvom zagovoru MB Karmelske, čiji se kip nalazi u crkvi. Uz tople pozdrave u svoje i u ime svih svećenika, župljana i gostiju, prigodnu uvodnu riječ uputio je župnik

Barbata vlč. Ivan Katunar. Uz riječi podrške i lijepih želja, izrazio je veliku radost zbog ovog dana za pamćenje i povjerio mu Božji narod da ga povede u misno slavlje.

Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor Barbata u narodnim nošnjama, roditelji su sudjelovali prinošenjem darova kruha i vina, a propovijedao je mladomisnikov prijatelj don Josip Radić, svećenik Zadarske nadbiskupije. Propovjednik je naglasio kako Bog ostaje uvijek vjeran u svom veličanstvenom naumu da čovjeka spasi po Čovjeku te želi i računa na našu suradnju. Kao što je tražio od proroka da propovijedaju njegovu ljubav i pozivaju na obraćenje, to traži i od nas danas. Svećenik je pozvan govoriti jednu jedinu Istinu: Bog te stvorio i on te voli. Isus Krist sin Boga sišao je među ljude, on je put u Nebo. Nadalje je govorio o vremenu našeg života kao milosnom daru i prilici da postanemo Božja djeca za vječnost. Sreća je našim ljudskim mehanizmima neostvariva - to je dar živoga Boga. Živimo u vremenu kad je čovjek zapustio traženje milosti od Boga jer nemamo vremena. Imamo vremena za tjelesno i materijalno, ali ne i za dušu. Stavimo Boga i dušu u središte svog života. Ne treba zapustiti tjelesno, ali se ne ni fokusirati samo na tijelo, već postići ravnotežu u svom životu. O svećenikovom posredovanju ovisi otvo-

renost ljudi prema nadnaravnom i plodnost sakramenata. Duše koje nose milost, najvažnije su za naš život. To su neke od misli koje je istaknuo propovjednik.

Obraćajući se mladomisniku, rekao mu je da Bog od njega prvenstveno traži najpotrebniji dar - žar ljubavi koja se ostvaruje i čuva jedino u poniznosti - iskrenoj, stvarnoj i dubokoj, da bi ga Bog preko njega darivao i drugima. Govoreći o svećeničkom poslanju istaknuo je kako valja srušiti most svojih osobnih ambicija u ovome svijetu, jer svećenik je žrtva ljubavi. Ima smisla biti svećenik, svećeništvo je nadnaravna tajna. «Moli se za nas i za sebe da nam Bog bude u središtu života, da budemo svjetlo ovome svijetu, na spasenje ovoga svijeta», zaključio je propovjednik don Radić.

Na koncu misnog slavlja mladomisniku se najprije obratio vlč. Petar Kordić ne krijući sreću kako je i rekao što su mu molitve nakon pedeset godina uslišane da i on dobije svog nasljednika. U ime župljana dirljivim govorom uz najljepše želje, čestitala mu je gđa Ružica Kaštelan. Mladomisnik je na posljetku svima od srca zahvalio na bodrenju, praćenju i molitvama na njegovom putu do svećeništva.

Brankica Pahljina

MLADA MISA VLČ. FILIPA ŠABALJE

Vlč. Filip Šabalja svoju je mladu misu odlučio proslaviti 20 srpnja, na blagdan župnog zaštitnika Dubašnice sv. Apolinara. Time je Apolinarova koja je, osim župnog, i najveći općinski blagdan, ove godine za Dubašljane imala još dublje značenje. Mnogi od njih okupili su se kod mladomisnikove kuće u Milčetićima kako bi prisustvovali roditeljskom blagoslovu i zatim u procesiji dopratili vlč. Filipa do župne crkve u Bogovićima. Članovima obitelji, prijateljima i župnom zboru, mladima u narodnim nošnjama i ministrantima, pridružilo se i četrdesetak svećenika koji su koncelebrirali

na mladoj misi.

Propovijedao je vlč. Vedran Kirinčić, voditelj Hrvatske katoličke misije u Astoriji u New Yorku. Na početku je zahvalio svim vjernicima na molitvama čiji utjecaj i snagu on i Filip osjećaju te izrazio zadovoljstvo što je za dan mlade mise izabran upravo blagdan župnog zaštitnika. Polazeći od riječi sv. Augustina «Nemirno je srce naše dok se ne smiri u Gospodinu», propovjednik je nastavio: «Upravo je to srce pokretač čitavog našeg bića, srce pokreće naš razum, naše darove, čitavo naše tijelo da idemo prema onome što ljubimo». U prvom čitanju vidi-

mo kako to nemirno srce tjera Izraelce da sami sebi naprave boga dok čekaju Mojsija da se vrati s Horeba, spremni su dati sve svoje bogatstvo samo da imaju neko božanstvo. Mojsije tada pada na koljena pred Bogom i moli ga da oprostí Izraelcima njihovu nevjeru. Na tom primjeru vlč. Kirinčić je mladomisniku poručio: «Dragi Filipe, ti si taj Mojsije, jer prvi element svećeničke službe je zagovorništvo, što znači da ćeš svakog dana svog života zagovarati pred Gospodinom ovaj narod. Ali isto tako, on čini da se srca naroda vrate Gospodinu. On liječi srca slomljena».

U nastavku propovijedi je rekao: «Za Japance se kaže kako žive da bi radili, a mi ovdje radimo da bismo živjeli. Za što? Za malo zadovoljstva, kavu usred posla, ili za one predmete koje imamo, auto, apartmane. To su sve igračke. Neki možda žive za slavu, za to što drugi misle o njima ... Ali to nas sve odvlači od onoga što je važno, a važno je srce koje se neće smiriti dok ne nađe mir u Gospodinu. I zato, Filipe, tebi je dana ova služba da možeš ovom narodu i sebi pomoći da srca smire u Gospodinu».

Na kraju euharistijskog slavlja koje je svojim pjevanjem obogatio župni zbor i sople koje su pratile najvažnije dijelove mise, mladomisniku su svoje čestitke izrekli članica Župnog pastoralnog vijeća Marina Žužić i prethodni dubašljanski mladomisnik Milivoj Guszak.

Prije svog mladomisničkog blagoslova vlč. Filip obratio se svim prisutnima zahvalom, iako je «nemoguće u malo vremena izreći zahvalu svima kojima bi trebalo, jer

je za formaciju jednog svećenika potrebna Božja milost, puno ljubavi ali i otvorenost mnogih ljudi». Na prvom mjestu je zahvalio Bogu čiju je milosrdnu ljubav, nažalost, spoznao i upoznao tek u kasnijim godina ma života, zatim roditeljima, sestri i bratu.

Zahvalio je biskupima Valteru i Ivici, svim odgojiteljima i duhovnicima iz sjemeništa Ivan Pavao II. u Rijeci, kao i svim profesorima s Teologije u Rijeci, svim župnicima župe Dubašnica koji su službovali za vrijeme njegovih bogoslovskih dana, te mons. Antonu Barbišu i mons. Miku Radiću koji su bili uvijek «tu negdje» kad je nešto trebalo. Posebnu zahvalu zaslužili su župnik Marin koji je nosio sav teret organizacije, vlč. Vedran zbog propovjedi i vlč. Božidar. Za podršku koju mu pružaju zahvalio se salezijancima, Neokatekumenskoj zajednici u Malinskoj i Zajednici svećenika srca Isusova i Marijina. Na kraju je zahvalio i Župnom pastoralnom vijeću, zboru, ali i svim župljanima i Dubašljanima na potpori, oduševljenju i ljubavi koju doživio ovih dana. «Ponekad živimo u užurbanosti i nemamo vremena za osobne kontakte zato me, priznajem, iznenadilo koliko se ljudi žrtvovalo da pomogne ovih dana. Ne znam gdje će me život odvesti, ali vi ćete uvijek biti dio mene, a ja dio vas, jer ovdje sam odrastao i stasao», poručio je mladomisnik svojoj župnoj zajednici zahvalivši na kraju Djevici Mariji na zagovoru uz završni usklik: «Veliča duša moja Gospodina i klikće duh moj u Bogu mome Spasitelju!»

Walter Salković

ZLATOMISNIČKA SLAVLJA VLČ. PETRA KORDIĆA I VLČ. ANTONA TURČIĆA

Jedan od većih događaja u mjestu Supetarska Draga je svetkovina sv. Petra i Pavla koja se održava 29. lipnja svake godine. No, ova je Petrova proslavljena s ponosom i velikom radošću jer su dvojica svećenika, župnik domaćin vlč. Petar Kordić i vlč. Anton Turčić, proslavili svoje zlatne jubileje - 50 godina svećeništva. Obojicu zlatomisnika za ovu župu vežu lijepu uspomenu jer su upravo u njoj 29. lipnja 1965. godine rekli svoje DA Bogu, odnosno primili svećeničko ređenje po rukama krčkog biskupa Karmela Zazinovića. Na svečanoj misi uz sve rapske svećenike i svećenike s otoka Krka sudjelovali su dva mladomisnika zaređena dan ranije na Krku, a jedan je mladomisnik Franko Markulić baš s otoka Raba iz župe Barbat i prvi je svećenik s otoka Raba nakon punih 50 godina. Uz mnogobrojne vjernike, rodbinu i prijatelje nazočili su također predstavnici gradskih vlasti Raba i Lopara. Slavlje je predvodio krčki biskup mons. Ivica Petanjak, a obol cijeloj svečanosti dao je liturgijskim pjevanjem župni crkveni zbor.

Na samom početku vlč. Kordić uputio je uvodne riječi pozdrava i dobrodošlice, te čestitao svima imendan. Biskup Petanjak je također čestitao svima imendan i zlatomisnicima njihove jubileje i zahvalio im na predanom i plodnom svećeničkom radu. U prigodnoj homiliji biskup Petanjak je rekao: «Danas kad slavimo blagdan sv. Petra i Pavla u središtu našeg razmišljanja je onaj bez kojega ne bi bilo ni apostola ni kršćanske svetosti. Svetost proizlazi iz nasljeđivanja od onoga tko je uzor, ideal, a to je za nas Isus Krist. Ako želimo pripadati Isusu Kristu onda je to put svetosti. Ako želimo vjeru dublje spoznati, uroniti u nju to je ulazanje u misterij našeg kršćanskog poslanja ... Pitamo li se onda je li Isus Krist smisao i središte našeg života? Isus Krist nikada nije

sam rekao daje pomazanik iz razloga kao da je ta riječ nametnuta, već je htio da promatraju njegov način života i na temelju tog iskustva dođu do spoznaje tko je uistinu On ... Po uzoru na apostole svetog Petra i Pavla pronađimo i mi smisao života u Isusu Kristu», zaključio je svoju propovijed biskup Petanjak.

Pri kraju euharistijskog slavlja u ime svih vjernika upućene su čestitke biskupu Petanjku za srebrni jubilej - 25 godina svećeništva, zatim zlatomisnicima vlč. Kordiću, vlč. Turčiću, a onda su im uručeni prigodni pokloni - ikone, rad koludrica i rapske torte u obliku brojeva 25.

Na izlazu iz crkve vjernici su dobili spomen sličice, a u crkvenom dvorištu organizirano je ugodno druženje uz domjenak. Nastup folklorne skupine «Tunera» dodatno je uljepšao ovaj događaj.

Vlč. Petar Kordić zlatnu je misu proslavio i na blagdan Gospe Karmelske u Barbatu, okružen rodbinom, prijateljima i poznanicima te svojom duhovnom obitelji, časnim sestrama i svećenicima. Slavljeniku su se na početku recitacijom obratile pranećakinje, a potom župnik vlč. Ivan Katunar koji je istaknuo kako svi zajedno želimo zahvaliti Bogu na daru njegovog poziva i odaziva, te poželio da ga zanos ljubavi prema Bogu nosi dalje do Božje volje. Svečanost je nastavljena blagoslovom djece te procesijom po mjestu s kipom Gospe Karmelske.

U nastavku je slavljenik u koncelebraciji s još 18 svećenika predvodio svoju zlatnu misu. Čitali su njegov brat i sestra, a propovijedao je Pejov dugogodišnji prijatelj Novaljac prof. Anton Šuljić Boškinac, književnik i glazbenik, trenutno pomoćnik ravnateljica Kršćanske sadašnjosti.

Lela Vidas i Brankica Pahljina

ODRŽANA SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA

– KRK, 1. SRPNJA 2015. –

Sjednica Prezbiterskog vijeća održana je u Biskupskom ordinarijatu u Krku, 1. srpnja 2015. godine. Sjednici je predsjedao krčki biskup mons. Ivica Petanjak, a sudje-lovali su svi vijećnici.

Započelo se molitvom i pozdravnim govorom o. Biskupa. Pročitana je zapisnik s prošle sjednice koja je bila 24. travnja 2013. godine te je prihvaćen od strane vijećnika.

Otac Biskup je naglasio važnost ovog vijeća, koje je predstavničko i donosi mišljenje prezbitarija o stanju u Krčkoj biskupiji. Naglasio je također da treba krenuti od činjeničnog stanja kako bi se moglo imati jasnu viziju same Biskupije. Vlč. Anton Bozanić naglasio je kako je u sadašnjem vremenu potrebno raditi na evangelizaciji i reevangelizaciji budući da je evangelizacija primarni vid našeg poslanja. Potrebno je tražiti nove načine naviještanja evanđelja. Stoga je predložio da se osnuje Povjerenstvo za evangelizaciju i reevangelizaciju. Pojasnio je kako bi trebalo više raditi sa mladima te organizirati duhovne obnove i seminare koji su dobar temelj za daljnji rad.

Vlč. Anton Valković govorio je o radu Povjerenstva za pastoral obitelji, njegovoj strukturi i dinamici te objasnio trogodišnji ciklus pastoralne obitelji koji se sastoji od: studijskog dana jedne godine, biskupijskog susreta obitelji sljedeće godine te nacionalnog susreta obitelji treće godine.

Vlč. Anton Depikolozvane naglasio je nedostatak pastoralnog centra kao temeljne strukture na otoku Rabu i važnost da se u skoroj budućnosti uredi jedan takav prostor. Više se vijećnika složilo kako će biti potrebno dobro osmisliti pitanje pastoralnih centara po otocima, gdje su oni potrebni i kako ih najbolje organizirati.

Razgovaralo se zatim o župnoj kući u Cresu, nekim ekonomskim pitanjima, te o

vjerničkom društvu «Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina», čiji Statut donosimo u ovom broju *Službenog vjesnika*, str. 145 – 151. (dok je Pravilnik bio prethodno objavljen u *Službenom vjesniku* br. 1/2006., str. 8 – 11.).

Biskup je nadalje govorio o potencijalu mladih svećenika i mogućnosti poslijediplomskog studija iz materija za koje se predviđa da bi u bližoj budućnosti mogle biti korisne.

Također se razgovaralo i o potrebi da Biskupski ordinarijat organizira sistematske liječničke preglede za svećenike, što je usvojeno kao dobar prijedlog.

Razgovor o Godini milosrđa započeo je fra Diego Deklić istaknuvši kako se najavljen Godina milosrđa jednim dijelom poklapa s već postojećom Godinom posvećenog života a njen zaključak još treba osmisliti. Vlč. Luka Paljević predložio je da se Godina milosrđa osmisli s programom za sve vjernike laike ali i posebnim za svećenike. U tom bi se vidu organizirala npr. hodočašća.

Papa u svojoj Buli nagovještava inicijativu 24 sata za Gospodina u korizmi i to od petka na subotu prije 4. korizmene nedjelje. Tih bi se 24 sata ispunilo kontinuiranim čitanje Biblije, klanjanjem, cjelodnevnom prilikom za ispovjedi, prigodnim ispitom savjesti. Predlaže se da se takvo što organizira u velikim župama koje su centar dekanata, uz sudjelovanje i svećenika iz okolnih župa. Također papa Franjo će u korizmi odaslati misionare milosrđa kojima će dati posebne ovlasti za održavanje pridržano Svetoj Stolicu. Stoga je prijedlog da i sam biskup pošalje svoje misionare milosrđa u ovoj godini. Njihov dolazak bio bi prilika za ispovijed, pokorničko bogoslužje, da se ljudima ponudi i da ih se pripremi za životnu ispovijed. Kao nagovještaj i priprema za taj događaj u

župi mogao bi se napraviti prigodni letak s poticajnim tekstom za ispovijed, s ispitom savjesti te informacijom kada se u župi odvija duhovna obnova. Također se mogu organizirati pokornička hodočašća u svetišta

pojedinih otoka.

S tom točkom, zbog nemogućnosti daljnjeg ostanka vijećnika, završena je sjednica Prezbiterskog vijeća.

ŽUPANIJSKO/BISKUPIJSKO STRUČNO VIJEĆE VJEROUČITELJA OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA

– RAB, 1. SRPNJA 2015. –

Županijsko stručno vijeće učitelja vjeronauka u osnovnoj i srednjoj školi Primorsko – goranske županije / Krčke biskupije održano je 1. srpnja 2015. u dvorani župnog stana u Rabu. Susret su za vjeroučitelje otoka Paga i Raba organizirali vjeroučiteljica Dubravka Buničić, voditeljica županijskog stručnog vijeća i Katehetski ured Krčke biskupije. Nakon molitvenog početka, Dubravka Buničić, vjeroučiteljica savjetnica, održala je predavanje na temu «Planiranje i programiranje u nastavi». Definiranje ishoda poučavanja. Potom su vjeroučiteljice mentorice Vesna Avsec i Elizabeta Crvić iznijele svoje primjere dobre prakse u kojim

su, povezano s predavanjem vjeroučiteljice Dubravke, pokazale da uspješnost nastavnog sata uvelike ovisi o dobrom planiranju i postavljanju ciljeva, ishoda koji bi trebali biti jasni, a njihovo vrednovanje mjerljivo. Nastava koja će što više uključivati djecu, poticati njihovu kreativnost i samostalni rad, traži od vjeroučitelja veću pripremu i posvećenost, što nije uvijek jednostavno ostvariti. Na kraju je predstojnik Katehetskog ureda Anton Peranić dao neke informacije iz Ureda, a druženje je završilo ručkom u župi Banjol.

Anton Peranić

PROSLAVA SREBRNOG SVEČENIČKOG JUBILEJA KRČKOG BISKUPA MONS. IVICE PETANJKA

– DRENJE, 12. SRPNJA 2015. –

Zahvalnim euharistijskim slavljem 12. srpnja krčki biskup Ivica Petanjak pred više stotina vjernika proslavio je u rodnoj župi Sv. Mihaela u Drenju 25 godina svećeništva, a njegovi roditelji Stjepan i Kata 60 godina bračnog zajedništva.

Misu je uz župnu crkvu Sv. Mihaela predvodio biskup slavljenik, propovijedao je sisački biskup Vlado Košić, a suslavili su: đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića Jure Šarčević, drenjanski župnik Marko Ercegovac, kapucini Željko Cestar i Ivica

Vrbić, drenjanski mladomisnici i Ivan Petričević (dekan baranjski), Antun Farkaš (župnik u Ruščici) i vojni kapelan Ante Mihajević, zatim kancelar Sisačke biskupije Marko Cvitkušić i franjevac Bojan Rizvan.

Biskup Petanjak: Molimo za naše obitelji!

«Nisam se iznenadio kada su mi tvoji roditelji poslije srednje škole rekli da si odabrao red braće kapucina, sjetivši se kako sam često pitao za tebe tvoju mamu koja je svaki dan bivala na svetoj misi. Pratio sam te kod tvojih svećanih zavjeta, ređenja 24.

lipnja 1990. i mlade mise, biskupskog ređenja 22. ožujka 2015. i sada. Kada se Bogu molimo želimo da nas on čuje, ali puno puta treba poslušati i Boga kad nam on govori na razne načine, kao što je čuo papa Franjo kada se ime fra Ivica Petanjka našlo pred njim. To je nebeski dar rodnoj župi Drenje, kapucinskoj braći i Krčkoj biskupiji», kazao je u dobrodošlici župnik Ercegovac.

Predvoditelj slavlja, biskup Petanjak uvodeći u slavlje istaknuo je kako je sabranost u molitvi zahvala «župljanima, rodbini, a najviše djece roditeljima, mami Kati i tati Stjepanu za njihov dijamantni jubilej 60 godina braka», rekavši: «Zahvaljujem i svima drugima koji su slavili i slave pedeset godina braka, 60 godina braka i za mnoge koji nisu to dočekali zato jer je smrt stigla jednoga od bračnih drugova. Želim da danas na posebni način u ovoj svetoj euharistiji, kao Božja obitelj, molimo za naše obitelji jer danas ništa drugo nije tako u krizi kao što su naše obitelji. Zato je zahvala za ovaj dijamantni jubilej istovremeno molitva za sve one koji su oženjeni i udani, za sve one koji se spremaju za brak da uđu promišljeno, hrabro, ali neka uđu s velikom vjerom i pouzdanjem izručeni u ruke Božje da Gospodin bude dionik tih novih obiteljskih zajednica.»

Obitelj Petanjak – potomci Zrinjana, svjedoci istine i obiteljske čestitosti

«Da bi mladomisnik Ivica mogao 1990. poći svećeničkim putem i da bi mons. Ivica mogao 2015. poći biskupskim putem, potrebno je bilo da ga najprije prime u život i u svoje obiteljsko zajedništvo njegovi roditelji Stjepan i Kata. To se dogodilo 29. kolovoza 1963. godine kada se Ivica rodio. A da bi njega i njegovu braću i sestre Stjepan i Kata mogli roditi i odgojiti, trebao se prije 60 godina zbiti važan događaj za njihove živote, koji će imati posljedice i na živote njihove djece, trebalo se naime dogoditi njihovo vjenčanje 9. studenog 1955. godine. Sakrament Božje ljubavi blagoslovio je njihovu ljubav i podario im zajedništvo života i šestero djece (kćeri Roza, udana Budanec, Ma-

rija, Ljubica, te sinovi Ivica, Pavle i Matija). Obitelj je zajednica života. Obitelj koju ne mogu srušiti nikakve ideologije ni bezumni eksperimenti – ali koji joj na žalost mogu veoma mnogo naškoditi, jer obitelj je – temelj života... Sotonsko djelo razaranja obitelji pa tako i vjere i Crkve spriječit će upravo čestite i vjerne katoličke obitelji! Primjer takve obitelji su nam danas naši slavljениci Stjepan i Kata, koji su prebrodili šest desetljeća zajedničkog bračnog i obiteljskog života. Takvi nas primjeri najbolje utvrđuju u ispravnom poimanju obitelji i njezine uloge u društvu, Crkvi i domovini. Na teologiji, u liturgiki učili smo da su sveti red i ženidba – socijalni sakramenti. Naime, po njima Bog izgrađuje svoju zajednicu, Crkvu koja je ujedno i dio društva u kojem živimo», kazao je biskup Košić te podsjetio na teško životno iskustvo Stjepana Petanjka koji je u djetinjstvu, 9. rujna 1943., doživio razaranje svog rodnog mjesta Zrin, ubojstvo svojih najmilijih, progonstvo s braćom i sestrama, kada je s troje braće i s majkom Lucijom vidio mrtvog oca Miju, mrtve dedove, stričeve i ujake i potom bio protjeran prema Divuši i Kostajnici.

Biskup Košić: Svjedoci ste kako je obitelj, doista, Božji dom!

«Draga obitelji Petanjak, dragi slavljениci Stjepane i Kato, dragi sinovi i kćeri, braćo biskupa Ivica, dragi nećaci, rodbino i svi članovi šire obitelji, na vas je Bog posebno svratio svoj pogled, izabranjem Ivica i sve vas je izabrao i darovao vam misiju da kao jedna skladna obitelj budete svjedoci kako je obitelj doista Božji dom i mjesto Božje blizine. Vi naviještate da je lijepo biti s Bogom, da je s njim moguće izdržati sve nevolje, pa čak nadvladati i teške tragedije kao što je bio komunističko-srpski genocid rodne vam župe Zrin. Vi ste to izdržali i ovdje, u Drenju, savili svoje obiteljsko gnijezdo i kroz punih 60 godina sačuvali ste svoju obitelj, u zajedništvo sa svojom djecom, unucima i svom rodbinom. Neke vas sve čuva i vodi dragi Bog i dalje! Kaže se da je 60. godišnjica braka – dijamantni jubilej.

Vaš život, dragi slavljenici, doista blista kao dragi kamen, kao najljepši dijamant. Neka vam Gospodin bude nagrada za svu vašu ljubav i žrtvu!»

Osvrnuo se i na svećeničko geslo mons. Petanjka «Pokaži mi, Gospodine, putove svoje» (*Ps* 25, 4) te biskupsko geslo «Prepušti Gospodinu putove svoje» (*Ps* 37,5), te rekao: «A Tebi, dragi biskupe Ivice, želim da i sljedećih 25 godina svoje svećeničke službe, sada kao biskup radosno služiš narodu kojemu si poslan, svjestan da je uvijek potrebno više slušati Boga negoli ljude, ali i da po blizini Bogu postaješ i ljudima bliži, te da ispuniš svoje proročko, svećeničko i biskupsko poslanje jer si *zamilovan u Ljubljenu*, u Onome koji je s Tobom u sve dane do svršetka svijeta.»

«Jedno drugome i djeci ste uprisutnjenje Božje ljubavi, vi ste sakrament»

Podsjećajući na sedam sakramenata, biskup Hranić u obraćanju vjernicima i slavljenicima istaknuo je kako dva društvena sakramenta za izgradnju Crkve «danas na slavlju na osobit način dolaze do izražaja». «Ne znam gdje se više služi u ljubavi, nego li u braku i obitelji gdje svatko daje koliko god može, a prima onoliko koliko mu je potrebno. Zato danas u ovoj prigodi želim u ime svih nas ovdje okupljenih pridružiti se molitvi i čestitati. Ponajprije vama, dragi roditelji koji ste 60 godina ustrajali u vjernosti jedno drugome u Gospodinu. Za vas kada ste išli u brak nije bilo: 'Pa idemo, ako bude dobro, daj Bože, pa ćemo biti skupa doživotno, a ako ne bude bilo, nećemo biti prvi ni zadnji koji ćemo se razići.' Od početka ste bili svjesni da je vaš brak vaš raj ili da ga možete pretvoriti u pakao i zato ste se trudili da vam vaš brak bude predokus raja. Da jedno drugome budete uprisutnjenje Božje ljubavi, njegove vjernosti, njegove brige jedno za drugo. I dok ste to bili jedno za drugo, istodobno ste to bili i za svoju djecu. Danas vam čestitamo što bili otvoreni za dar života. Šestero djece podići na noge pa kroz sve poteškoće kroz koje ste prolazili

vi, i mnogi koji žive u braku, to najbolje znadete. Čestitamo i zahvaljujemo što se uistinu trudili da vaša obitelj bude kućna Crkva, Crkva u malom gdje se žive sve tri bitne dimenzije života Crkve. I dragi Bog nije mogao ne pogledati to i ne blagosloviti to. Doživjeli ste ove godine kao krunu svega toga vašeg kršćanskog života, svjedočanstva i nastojanja življenja sakramenta ženidbe po kojem se trojstvena ljubav i zajedništvo spušta na zemlju i uprisutnjuje među ljudima. Vi ste to nastojali živjeti i na taj način ste bili sakrament, vidljivi znak uprisutnjenja trojstvenog zajedništva ovdje na zemlji za vašu djecu i za sve one koji vas sa strane promatraju. Hvala za to svjedočanstvo i za življenje sakramenta ženidbe!», rekao je nadbiskup Hranić.

Potom je nastavio: «Istodobno vama, dragi biskupe Ivice čestitamo na vašem imenovanju biskupom krčkim i ponosni smo kao Nadbiskupija što je Gospodin pogledao na jednoga sina, svećenika, redovnika iz naše nadbiskupije u Godini posvećenoga života i što ste imenovani krčkim biskupom. Želimo da Gospodinu i dalje s povjerenjem prepustite svoje puteve, a on će zasigurno sve voditi. Neka vas blagoslovi da budete blagoslov krčkoj Crkvi», poručio je Hranić te biskupu Petanjku uručio srebrnjak, a dijamantnom paru zlatnik s likom biskupa Josipa Jurja Strossmayera, kovanice izrađene u povodu ovogodišnjega obilježavanja 200. obljetnice rođenja i 110. obljetnicu smrti jednoga od najvećih biskupa Crkve u Hrvata.

Kapucinski provincijal Šarčević u čestitci Petanjkovim roditeljima naglasio je kako su rijetke tako visoke obljetnice, pogotovo važne u vremenima kada se danas parovi sastanu, a sutra rastanu. «Ovakve su obljetnice veliki Božji blagoslov ne samo za tu obitelj, samo za Crkvu nego i za naš hrvatski narod. Dok danas slavimo visoke obljetnice, molimo dobrog Boga da našem narodu, uvelike ugroženom zbog različitih razloga, dade takvih brakova, takvih obitelji. Čestitam i župi koja je iznjedrila takvog vrijednog člana, biskupa, a mi ćemo biti za-

hvalni ako nam župa Drenje pošalje još ponekog svoga sina, ne mora biti biskup, ali neka bude svećenik ili redovnik». U ime drenjskih mladomisnika jubilarcima je čestitao Ivan Petričević, koji ove godine slavi 40 godina svećeništva, zaželjevši svima radost u pozivu.

Mons. Petanjak blagoslovio je svoje roditelje, a zatim je i svim vjernicima uputio

blagoslov. Slavljeničke jubileje je uvećao nastup župnoga zbora, klape «Janjevo» iz zagrebačke Dubrave uz vodstvo Andre Bojanića te muška vokalna skupina «Bećarine» iz Đakova.

N. Špoljarić/M. Šijaković

(Preuzeto sa: <http://djos.hr/index.php/vijesti/1553-svecenicki-i-bracni-jubilej-u-obitelji-petanjak>)

LJETOVANJE BOGOSLOVA

– OAZA KRALJICE MIRA – KRK, 29. SRPNJA – 2. KOLOVOZA 2015. –

Ljetovanje bogoslova se ove godine održalo od 29. srpnja do 2. kolovoza u «Oazi Kraljice Mira», župi Krk. Moderator ljetovanja bio je vlč. Luka Paljević uz pomoć vlč. Ranka Papića. Na ovogodišnjem ljetovanju uz bogoslove je sudjelovalo i nekoliko mladića naše biskupije. Ljetovanje se sastojalo od radnog, rekreativnog i molitvenog dijela.

Ove godine su teme izlaganja bile povezane sa predstojećom Godinom Milosrđa koju je najavio Sveti Otac papa Franjo. U izlaganjima je bila riječ o buli pape Franje *Misericordiae Vultus*, sakramentu Pomirenja, govoru o milosrđu Božjem i oprostenu u Svetom pismu. Nakon svakog izlaganja uslijedila je rasprava.

U poslijepodnevnim satima, bilo je vrijeme za druženje, sportske aktivnosti, igre i kupanje.

Svaki dan smo sudjelovali na Svetoj misi i zajedno molili Jutarnju i Večernju, u srijedu smo zajedno izmolili Gospinu krunicu, a u četvrtak se klanjali živome Bogu u

Presvetom Oltarskom sakramentu. U petak smo imali zajedničko pokorničko bogoslužje i mogućnost za svetu Ispovijed.

Posjetili smo župu Vrbnik, a nas su u «Oazi Kraljice Mira» na ljetovanju posjetili generalni vikar i nekoliko prezbitera Krčke biskupije, te trojica bogoslova Reda propovjednika. Otac Biskup nas je posjećivao svaki dan i sudjelovao na molitvenom, rekreativnom i radnom dijelu ljetovanja, koliko su mu to obaveze dopuštale. Uz nas je na ljetovanju bio prisutan i vlč. Anton Valković.

Nedjelju smo proveli kod franjevaca Trećoredaca na Glavotoku gdje smo proslavili blagdan Gospe od Anđela, Porcijunkulu. Sudjelovali smo na svečanom Misnom slavlju koje je predvodio Otac Biskup, a poslije Svete mise bili smo na zajedničkom ručku u samostanu. S tim blagdanskim raspoloženjem zaključili smo ovogodišnje ljetovanje.

Josip Karabaić

PROSLAVA 600. OBLJETNICE SVETIŠTA MAJKE BOŽJE NA GORICI

– 5. KOLOVOZA 2015. –

Svetište Majke Božje Goričke kod Baške na otoku Krku proslavilo je 05. kolovoza 2015. svoju 600. obljetnicu. Uz ovu obljetnicu obilježilo se i 590 godina Statuta bratovštine i 25 godina obnove Svetišta. Naime, predaja kaže da su djeca u tri navrata davne 1415.g. na čudesan način pronašla na brijegu, gdje se nalazi Svetište, kip Majke Božje iz crkvice u Jurandvoru. Od tada je ovo mjesto postalo najveće hodočasničko Svetište ne samo otoka Krka, već i ostalih kvarnerskih otoka, Senja i podvelebitskoga kraja.

U uvod svečanog slavlja poveo nas je Rektor Svetišta vlč. Marinko Barbiš koji je tom prilikom naveo i mnoga svjedočanstva milosti zadobivenih upravo u ovom svetom mjestu.

Usljedilo je koncelebrirano euharistijsko slavlje koje je predvodio krčki biskup Ivica Petanjak, uz rektora svetišta vlč. Marinka Barbiša i ostalih svećenika. Svečanost je uzveličao župni zbor Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Vrbnika pod vodstvom Justinić Milodraga.

Uz mnogobrojne vjernike prisustvovali su predstavnici gradskih i općinskih vlasti otoka Krka, gradonačelnik grada Krka kao i načelnice i načelnici svih otočkih općina.

Također prisustvovala su i mnogobrojne braniteljske udruge Domovinskog rata.

Po završetku misnog slavlja prigodnim riječima prisutnima su se obratili načelnik Općine Baška Toni Juranić koji je tom prigodom izrazio zahvalnost biskupu Ivica Petanjku te vlč. Marinku Barbišu i gospođi Josetti Blažić na nesebičnom 25-togodišnjem trudu i radu oko obnove Svetišta u vidu promocije u lokalnoj zajednici kao i pomoći potrebitima. Braniteljima i svima prisutnima obratio se i predsjednik Udruge veterana Domovinskog rata otoka Krka kao i voditeljica Centra za psiho-socijalnu pomoć PGŽ-a kao izaslanica Ministarstva obrane.

Pročitani su i brzjavi čestitke koje su uputili kardinal Josip Bozanić i predsjednik RH Kolinda Grabar Kitarović. Nakon službenog dijela upriličeno je tradicionalno druženje sa klapom «Zvonimir» i KUD «Šoto» iz Baške, a nazočnima su darovane blagoslovljene krunice.

Nastavak obilježavanja ove visoke obljetnice kroz godinu bit će obilježeno raznim molitvenim susretima.

Marica Lončarić i Josetta Blažić

BISKUPIJSKI SUSRET VJEROUČITELJA

– KRK, 4. RUJNA 2015. –

U organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje, podružnice Rijeka, u Krku je 4. rujna održan Biskupijski susret vjeroučitelja osnovnoj i srednjoj. Nakon molitve i pozdravnih riječi predstojnika Katehetskog ureda mr. Antona Peranića, vjeroučiteljima se obratio otac biskup Ivica Petanjak.

Biskup Ivica naglasio je kako je uloga vjeroučitelja u školama danas nezamjenjiva jer su oni u stalnom doticaju s djecom, mladima i roditeljima. Time nose i veliku odgovornost za prenošenje vjere.

Vjeroučitelji su iznijeli probleme s kojima se susreću u nastavi vjeronauka, a to je ponajprije kako oduševiti vjeroučenike za

život u vjeri, privući ih u župne zajednice na slavlje sakramenata. Nažalost, događa se da se djeca i mladi odgajaju za različite vrednote kod kuće i u školi pa ne čudi da se nakon primljenih sakramenata udaljuju od vjere. Vjeroučitelji su pozvani iskoristiti svoje znanje i vještine, ali i računati s Božjom pomoći. Ovakvi susreti imaju za cilj ohrabriti vjeroučitelje u njihovom radu. Otac biskup posebno je istaknuo važnost rada s mladima i obiteljima.

U radnom dijelu susreta riječ je preuzeo Tomislav Tomasić viši savjetnik pri Agenciji za odgoj i obrazovanje. Tema njegovog

izlaganja bila je «Nastava vjeronauka unutar novih smjernica kurikularne reforme». Reforma školstva o kojoj slušamo nije nešto sasvim novo već kontinuitet promjena koje se događaju posljednjih 15-ak godina. Novost su naglasci i smjernice, tj. zaokret sa sadržaja i učenja na učenika i kompetencije učitelja: umjesto memoriranja podataka, razviti kritičko mišljenje, vještine i stavove. Savjetnik Tomasić govorio je i o novom modelu vrednovanja, ocjenjivanja i izvještavanja koji će osigurati objektivnije ocjenjivanje.

Ljiljana Filipas

OBAVIJEST

DUHOVNE OBNOVE ZA DJEVOJKE I ŽENE

Apostolat za duhovno majčinstvo žena Krčke biskupije «Marica Stanković» organizirao je duhovnu obnovu za djevojke i žene otoka Krka od petka, 11. rujna do nedjelje, 13. rujna u Oazi Kraljice mira župe Krk. Voditelj duhovne obnove bio je mons. Antun Toljanić.

Za djevojke i žene otoka Cresa – Lošinja, ali i s drugih područja Krčke biskupije duhovna obnova će se održati u Betaniji od 23. do 25. listopada 2015. Prijave se primaju u Župnom uredu Krk do 16. listopada.

IN MEMORIAM

MONS. CORNELIO STEFANI STEFFICH

(1924. – 2015.)

U gradu Pordenone, u Italiji, 3. rujna 2015. umro je mons. Cornelio Stefani Steffich, svećenik inkardiniran u biskupiju Concordia – Pordenone, a rodom iz Veloga Lošinja, u 91. godini života i 67. godini svećeništva.

Don Cornelio, kako su ga zvali, rođen je 1924. godine u Velom Lošinju. Osjetio je svećenički poziv i krenuo u sjemenište, ali je zbog nemilih događaja nakon Drugog svjetskog rata i pritiska novih, komunističkih vlasti, kao bogoslov morao napustiti rodni kraj i župu te je 1947. došao u talijanski grad Pordenone, u pokrajinu Friuli-Venezia-Giulia, gdje je završio posljednju godine Bogoslovnog sjemeništa i 1948. godine bio zaređen za svećenika. Prva mu je svećenička služba bila kapelan u župi Porcia, a zatim je bio kapelan u vojnoj bazi USAF u Avianu. Svećeničke su ga obveze odvele zatim u Sjedinjene Američke Države, u Spokane, gdje je u državi Washington nastavio vršiti u tamošnjim župnim zajednicama svoju svećeničku službu. U Americi se ipak nije dulje zadržao, pa se je nakon nekoliko godina vratio u talijansku biskupiju Concordia – Pordenone, gdje je nastavio svoje svećeničko djelovanje. Zajedno s drugim našim svećenikom don Domenicom Corelliem, godine 1982. ustanovio je *Casa Betania* u Pordenone, kuću za starije i nemoćne svećenike, ali i vjernike laike koji su htjeli kršćanski proživjeti svoju starost. Don Cornelio je potpuno obnovio i rekonstruirao tu kuću, tako da ona danas izgleda zaista reprezentativno, sa svim uvjetima da dostojno udomi u kršćanskom ambijentu starije svećenike i vjernike. Zanimljivo je spomenuti da je u kapeli toga Doma don Cornelio dao izraditi i vrlo lijepi portret našeg posljed-

njeg proglašenog blaženika Miroslava Bulešića, mučenika iz Lanišća u Istri.

Sprovod mons. Cornelia bio je 5. rujna 2015. u Pordenone. Najprije je u *Casa Betania* bio oproštaj, odakle je njegovo tijelo preneseno u obližnju župnu crkvu Krista Kralja, gdje je slavljena sv. misa zadušnica. Sprovodne obrede i sv. misu predslavio je biskup biskupije Concordia – Pordenone mons. Giuseppe Pellegrini, u zajedništvu s biskupom u miru te biskupije mons. Ovidiom Polettom, i našim krćkim biskupom u miru mons. Valterom Županom, te u koncelebraciji 30-tak svećenika. Mons. Cornelio je naime uvijek gajio posebne osjećaje poštovanja, ljubavi i dobročinstva prema rodnom kraju, svojoj župi i biskupiji, što su posvjedočili svojim sudjelovanjem u sprovodnom slavlju krćki biskup u miru mons. Valter Župan i još šestorica krćkih svećenika: generalni vikar Slavko Zec, biskupijski ekonom Antun Toljanić, župnik i dekan u Malom Lošinju Ivan Brnić, župnik rodne župe mons. Cornelia Luka Paljević, rektor crkve sv. Nikole u Malom Lošinju Matej Polonijo, te župnik i dekan u Omišlju Anton Bozanić. Mons. Cornelio Stefani Steffich činio je mnogo dobra ne samo tamo gdje ga je život odveo i gdje je provodio svoj svećenički život i rad, nego i tamo odakle je potekao i gdje su mu bili korijeni. Osobito se je istaknuo u pomoći kod podizanja Doma za duhovne susrete «Betanija» u Čunskom, a župi Čunski je na dar ostavio Pastoralni centar sv. Leopolda Bogdana Mandića – Artatore. Sve je to u svom prigodnom oproštajnom govoru na sprovodu istaknuo i naš krćki biskup u miru mons. Valter Župan, čije su riječi sudionici u crkvi Krista Kralja popratili spontanom aplauzom, pa ih i ovdje prenosimo u cijelosti jer izražavaju

ono bitno što je obilježilo svećenički identitet mons. Cornelia i njegovu blisku povezanost s Krčkom biskupijom:

U ovoj prigodi – u kojoj nebeskom Ocu preporučujemo dušu našeg don Cornelia, premda to činimo s vjerom, također smo i ožalošćeni zbog gubitka, makar privremenog, dobrog prijatelja te vrijednog čovjeka i svećenika – želim izraziti svoju sućut biskupiji Concordia – Pordenone. Na prvom mjestu preuzvišenom biskupu mons. Giuseppeu Pellegrini, biskupu u miru mons. Ovidiu, i svoj subraći svećenicima. Te iste osjećaje izražavam i cijeloj rodbini plemenitog pokojnika, posebno sestri gospođi Aniti, te braći Eziju i Armandu. Činim to u ime krčkog biskupa mons. Ivica Petanjka i u svoje osobno. Neka mi bude dozvoljeno istaknuti upravo tu osobnu crtu jer sam dugi niz godina s don Corneliem bio u prisnim odnosima blizine i svećeničkog prijateljstva. I ne samo to. Don Cornelio je osobito volio svoju rodnu župu Veli Lošinj za čiji se je materijalni napredak jako i požrtvovno zalagao. Štoviše, njegov materijalni doprinos bio je odlučujući za dovršetak izgradnje našeg Doma za duhovne susrete «Betanija» na otoku Lošinju. Ova kuća, u kojoj je do sada 17.470 osoba proživjelo iskustvo duhovne obnove i okrijepe, ima izuzetnu važnost za

ljudski i kršćanski rast žitelja Krčke biskupije. Želim spomenuti njegov veliki i odlučujući doprinos za izgradnju Pastoralnog centra blizu Malog Lošinja, kao i njegovo zanimanje za duhovni napredak biskupije u kojoj se nalazi njegova rodna župa.

Ne može se izreći i ne mogu naći prikladne riječi zahvalnosti. Uvjeren sam da će Gospodin, koji zna obilno nagraditi čašu vode danu onome tko je u potrebi, znati nagraditi i sva dobra djela mons. Cornelia na tako divan način da ga srce i ljudske usne ne mogu izraziti ni zamisliti. Krčka biskupija mu u ovom trenutku pred Bogom i ovom zajednicom izriče duboku i iskrenu zahvalnost. Primio Gospodin ove osjećaje kao našu usrdnu i poniznu molitvu za našeg dragog don Cornelia.

Nakon sprovodnih obreda i sv. mise u župnoj crkvi Krista Kralja u Pordenone, na kojoj su bili i njegova rođena sestra Anita, nećaci i rođaci (dok su se u duhu pridružila i dvojica njegove braće u Americi, Armando i Ezio), mons. Cornelio Stefani je potom ukopan na pordenonskom groblju Rorai Grande. Gospodin Isus Krist, dobri Pastir, uzvratilo mu za sve dobro koje je za života učinio svojim bližnjima i postavio ga sa svoje desne strane u Kraljevstvu Božjem! Počivao u miru Božjemu!

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinarijat@biskupijakrk.hr

Uredila: Irena Žužić

Odgovara: mons. dr. Ivica Petanjak, OFMCap, biskup
